

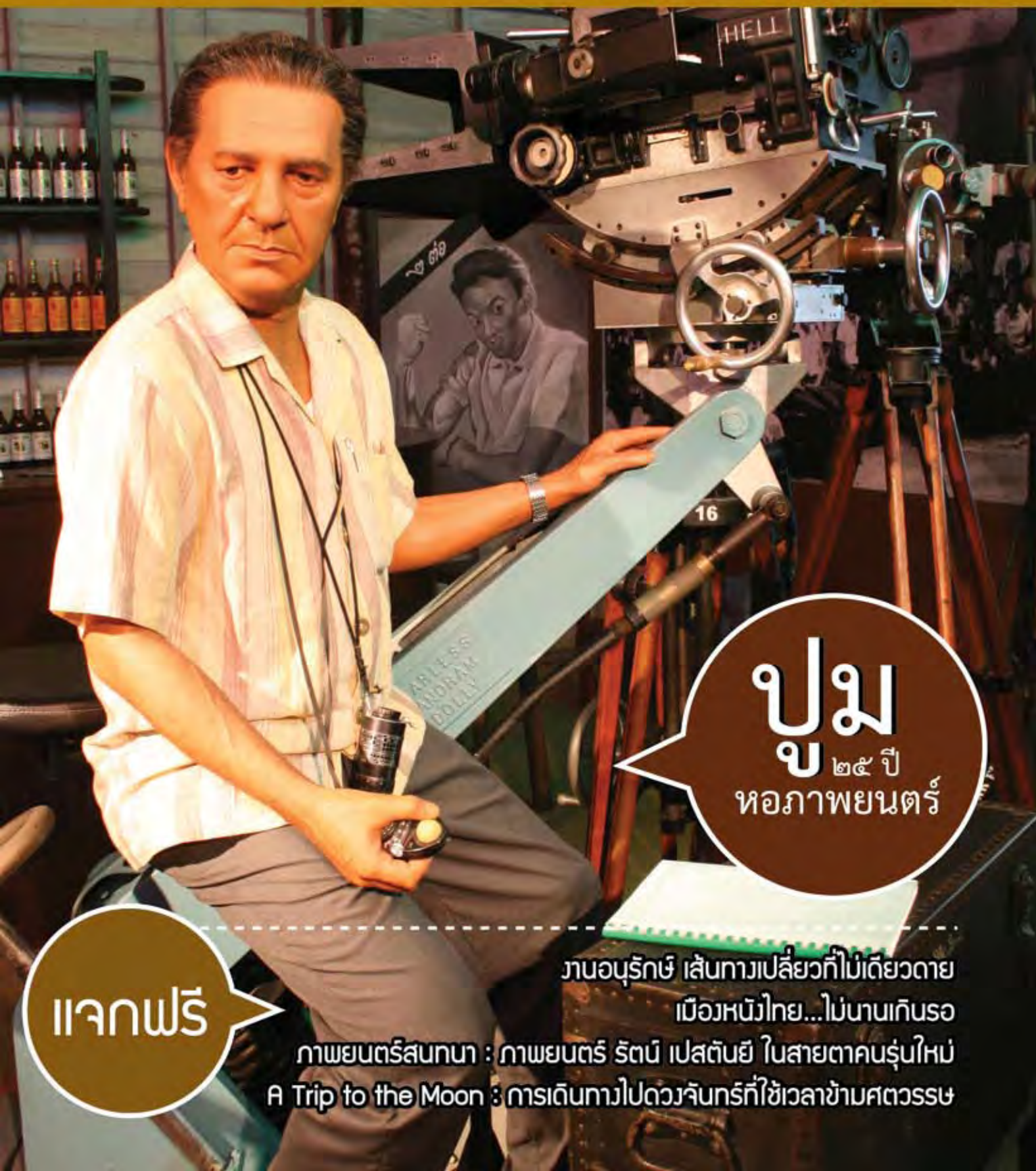
จดหมายข่าว

หอภาพยนตร์

ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม พ.ศ. 2554 ISSN : 2228-9402

FILM ARCHIVE NEWSLETTER

ปม
๒๕ ปี
หอภาพยนตร์

จากฟรี

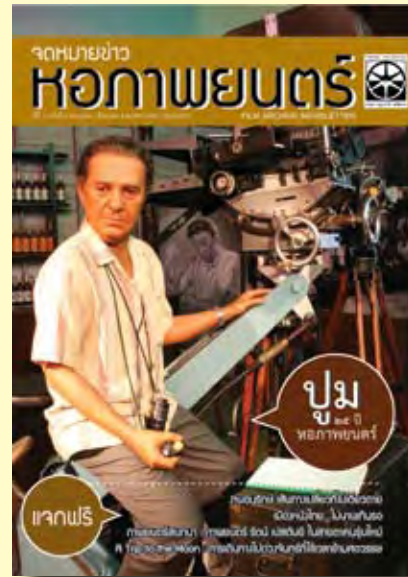
งานอนุรักษ์ เส้นทางเปลี่ยนที่ไม่เคยตาย
เมืองหนังไทย...ไม่นานเกินรอ

ภาพยนตร์สทนา : ภาพยนตร์ รัตน เปสตันยี ในสายตากคนรุ่นใหม่
A Trip to the Moon : การเดินทางไปด้วยจักรที่ใช้เวลาข้ามศตวรรษ

พื้นที่ที่หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) ได้เปิดตัว “หน่วยกู้หนัง” เพื่อรณรงค์โครงการอนุรักษ์ฟิล์มทั้ง ก็ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชน และสาธารณชนเป็นอย่างมาก มีการติดต่อเพื่อขอบริจาคฟิล์มภาพยนตร์ และสิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ต่างๆ ให้หอภาพยนตร์ผ่านทางหน่วยกู้หนังมาโดยตลอด ขณะเดียวกันก็มีคำถามถึงหลังจากการรับมอบฟิล์มภาพยนตร์ และสิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ต่างๆ แล้ว หอภาพยนตร์นำไปทำอะไรต่อ

จดหมายข่าวฉบับนี้ จึงมีเนื้อหาส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการซ่อมอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์ของกลุ่มงานซ่อมสงวนรักษา เพื่อชี้ให้เห็นกระบวนการของการซ่อมรักษาฟิล์มภาพยนตร์ก่อนที่จะนำไปเก็บในสถานที่ที่เหมาะสม และการไปศึกษาดูงานของกลุ่มงานนิทรรศการที่ต่างประเทศ เพื่อหวังจะนำสิ่งที่ได้เห็นมาประยุกต์ใช้กับพิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทยให้ดียิ่งๆ ขึ้น (ภายใต้ข้อจำกัดทั้งด้านงบประมาณและสถานที่) เพื่อจะจัดแสดงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ที่ได้รับบริจาคมาขึ้นเรื่อยๆ

ถึงแม้ต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลายอย่างในการปฏิบัติงาน แต่หอภาพยนตร์พยายามจะก้าวข้ามข้อจำกัดเหล่านั้น เพื่อหวังจะได้รับการไว้วางใจจากสังคมไทยให้มีหน้าที่เก็บรักษาภาพยนตร์และสิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ อันถือเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของชาติไว้เพื่อให้มีอายุทนกว่าศตวรรษ

จดหมายข่าว หอภาพยนตร์

กองบรรณาธิการ: กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ บริหารสินทรัพย์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

เจ้าของ: หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) กระทรวงวัฒนธรรม

๙๔ หมู่ ๓ พุทธมณฑล สาย ๕ นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทรศัพท์ ๐-๒๔๘๒-๒๐๑๓-๑๔ โทรสาร ๐-๒๔๘๒-๒๐๑๕ www.fapot.org

จัดพิมพ์ที่: บริษัทโรงศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด ๔๙ ถนนสุขุมวิท ๑๐๑/๑ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐

จำนวนพิมพ์: ๕,๐๐๐ เล่ม

เลข ISSN : ๒๒๒๘-๙๔๐๒

ขอสงวนลิขสิทธิ์จดหมายข่าว หอภาพยนตร์ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๓๗

หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) เป็นสมาชิกของสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ (Federation de International Archive du Film)

TRIUMPH of the WILL

ปุ่ม ๒๕ ปี
หอภาพยนตร์

หนังสือ “ปุ่ม ๒๕ ปีหอภาพยนตร์ แห่งชาติ (องค์การมหาชน) (๒๕๒๗-๒๕๕๒)” เป็นหนังสือจำพวกที่เรามักจะได้รับแจกในฐานะของชำร่วยในยามที่องค์กรหนึ่งองค์กรใดฉลองการครบวาระก่อตั้งอันเป็นมงคล และในฐานะของคนภายนอกที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความสำเร็จที่เกิดขึ้นแต่อย่างหนึ่งประการใด เราก็คงทำได้อย่างมากเพียงแค่อ่านผ่านๆ ร่วมไชโยโห่ร้องตามสมควร และจากนั้น เราก็คงจะโยนหนังสือเล่มนี้ให้คนอื่นไปอ่านต่อเพื่อว่ามันจะได้ไม่รกบ้าน หรือไม่กี่ชุกไว้ที่ไหนซักแห่งเผื่อการถูกนำไปซังกิโกล ซึ่งประเมินจากความหนาและคุณภาพของกระดาษ จำนวนหน้า และน้ำหนักโดยรวมแล้ว ชาเล็งน่าจะให้ราคาดี

ตามเนื้อผ้าแล้ว หนังสือ “ปุ่ม ๒๕ ปี หอภาพยนตร์ แห่งชาติ (องค์การมหาชน) (๒๕๒๗-๒๕๕๒)” ก็มีสถานะเช่นนั้นเอง

แต่ใครที่ลองพลิกผ่านๆ หรือได้อ่านหนังสือเล่มนี้อย่างจริงๆ จังๆ ก็คงจะสังหรณ์หรือรับรู้ได้เป็นอย่างดีว่า คุณค่าของหนังสือเล่มนี้ไม่ได้อำพอำบเฉาเพียงเท่านั้น และ ‘ความหมาย’ ของมันแฝงอยู่ในหลายระดับด้วยกัน

อย่างกว้างๆ ในมิติของการเป็นหนังสือที่ถูกจัดทำขึ้นเพื่อ ‘ฉลอง และเป็นบรรณจารึกในโอกาสที่หอภาพยนตร์แห่งชาติดำเนินการมายังยืนยาวนานถึง ๒๕ ปี’ ตามที่ถูกระบุไว้ในส่วนคำนำ ก็ต้องบอกว่ามันทำหน้าที่ดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่หนังสือเฉลิมฉลององค์กรเล่มหนึ่งพึงจะบันทึกตัวมันเอง เพราะมันเริ่มต้นเท้าความตั้งแต่ในส่วนที่เรียกว่า ‘ก่อนประวัติศาสตร์’ หรืออีกนัยหนึ่ง บอกให้คนอ่านได้รับรู้ถึงต้นสายปลายเหตุของการก่อตั้งองค์กร ซึ่งมันไม่ใช่เรื่องของใครคนหนึ่งเดินไปสะดุดก้อนหินแล้วจู่ๆ ก็เกิดพุทธิไฉ่เฉยขึ้นมาทำนองว่า สยามประเทศของเราควรจะต้องมีหอภาพยนตร์

หากมันเริ่มต้นจากสิ่งที่เราเรียกว่าเป็นการแตกหน่อ ผลิบานและออกดอกทางความคิดอย่างชนิดค่อยเป็นค่อยไปตามติดมาด้วยการเผชิญกับอุปสรรคขวากหนามนานัปการ การต่อสู้ฝ่าฟันในแบบที่ไม่มีอะไรน้อยไปกว่าคำว่า ‘เลือดตาแทบกระเด็น’ จนกระทั่งองค์กรแห่งนี้สามารถเริ่มต้นบันทึก ‘ประวัติศาสตร์’ ของตัวมันเองได้อย่างเต็มภาคภูมิ

สมมติว่าจะลองเปรียบเทียบเนื้อหาที่ถ่ายทอดในหนังสือเล่มนี้เป็นเหมือนกับหนังสือเรื่อง มันก็ไม่ได้ถูกจัดอยู่ในหมวดหมู่ของหนังสือสารคดีที่มุ่งถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารและความรู้ หรือโน้มน้าวในเชิงความคิดเพียงลำพัง แต่มีองค์ประกอบของความบันเทิงมาที่เข้มข้นและจัดจ้านทีเดียว นั่นคือมีพระเอกและผู้ช่วยพระเอก ซึ่งก็หมายถึงบรรดาผู้ก่อตั้งและคนที่ร่วมอุดมการณ์ ตลอดจนผู้ให้การสนับสนุนและอุปถัมภ์ค้ำจุนทั้งมวล มีนางเอก อันได้แก่ตัวหอภาพยนตร์และฟิล์มภาพยนตร์ (ซึ่งอยู่ในสถานะของตัวละครที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และลุ้นเสี่ยงต่อการถูกผู้ไม่หวังดีปู้ยี่ปู้ฆ่าตลอดเวลา) และแน่นอน มีผู้ร้ายซึ่งหมุนเวียนสับเปลี่ยนกันมาทั้งในรูปของตัวบุคคล, ระบบการทำงาน, กรอบวิธีคิดและทัศนคติที่ย้อนกลับไปในยุคดึกดำบรรพ์ (เช่น กรณีความขัดแย้งเรื่องการพิมพ์รอยมือ-เท้าของคาราหนังไทย หรือวิธีคิดของเจ้าหน้าที่รัฐในเรื่องการแยกตัวออกมาเป็นองค์กรมหาชนของหอภาพยนตร์) ในบางกรณีได้แก๊ยกทางธรรมชาติหรือแม้แต่สัตว์เลื้อยคลาน

อีกทั้งประเมินศักยภาพและสรรพกำลังของทั้งฝ่ายพระเอกและฝ่ายผู้ร้ายใน ‘หนัง’ เรื่องนี้แล้วก็ชวนให้สรุปได้ว่า มันเป็นการขับเคี่ยวและเผชิญหน้าที่ฝ่ายแรกตกเป็นรองทุกประตู มองไม่เห็นหนทางที่จะเอาชนะได้แต่อย่างใด และนั่นยิ่งกลายเป็นการสถาปนาเงื่อนไขการบอกเล่าที่ยิ่งเพิ่มพลังดึงดูดเป็นทวีคูณ

ทั้งหลายทั้งปวง ยังไม่ต้องเอ่ยถึงวิธีการเขียนในแบบที่เป็นฉบับบันทึกอย่างสั้นๆที่เรียงลำดับตามวันเดือนปีที่เกิดเหตุการณ์สำคัญ ซึ่งในแง่มุมหนึ่ง มันทำหน้าที่เหมือนจิ๊กซอว์ชิ้นเล็กๆ ที่ทีละน้อย ประกอบขึ้นเป็นภาพขนาดใหญ่ภาพหนึ่ง ที่อธิบายว่า ๒๕ ปีที่ผ่านมาผ่านไป องค์กรแห่งนี้ผ่านร้อนผ่านหนาว แดดและฝน ความสุขและความทุกข์ ช่วงแห่งความหวานชื่นและชื่นชมมาได้อย่างไร แต่ที่ไม่กล่าวถึงไม่ได้ก็คือ วิธีเขียนด้วยข้อความสั้นๆ ไม่เพียงทำให้อ่านง่าย มันสอดคล้องอย่างน่าอัศจรรย์กับวิธีการอ่านของคนในยุค ‘เฟซบุ๊กและยูทูบ’ ที่ทุกการสื่อสารต้องกะทัดรัด ไม่เยิ่นเย้อ (เหมือนกับข้อเขียนชิ้นนี้) และครบถ้วนกระบวนความในตัวมันเอง แถมยังเปี่ยมไปด้วยอารมณ์ขันที่โจมตีคนอ่านอย่างชนิดไม่ทันได้ตั้งตัว

แน่นอน ยังมีส่วนของรูปภาพที่ช่วยอธิบายในสิ่งที่ตัวหนังสือบรรยายไม่ได้ครบถ้วน และคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของรูปภาพอันล้ำค่าเหล่านั้น ตอกย้ำว่าทำไมเราถึงจำเป็นต้องมีการเก็บและอนุรักษ์ เพราะไม่อย่างนั้นแล้ว เราคงจะไม่มีวันนึกออก ไม่มีวันตีมูลค่าหรือซาบซึ้งหรือตระหนักในคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมที่คนรุ่นก่อนริเริ่มหรือสั่งสมไว้ กระทั่งไม่รู้ว่พวกเขาพากันมายืนอยู่ตรงนี้ได้อย่างไร และควรจะมีมุ่งหน้าไปในทิศทางใด

แต่คุณค่าของหนังสือเล่มนี้ที่อยู่สูงไปกว่าการบันทึกประวัติศาสตร์ของตัวหอภาพยนตร์เองก็คือ การเป็นหนังสือบันทึกประวัติศาสตร์หนังไทย ซึ่งสำหรับคนที่เคยต้องสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับหนังไทย ย่อมรู้ดีแก่ใจตัวเองดีว่า มันเป็นเรื่องแสนเชื่องช้า เพราะหนังสือหรือข้อมูลเหล่านี้มีอยู่เป็นจำนวนที่น้อย หาอ่านได้ยาก และส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยจะ ‘อัปเดต’ ซักเท่าไรในแง่ของผลงานร่วมสมัย

ผมอยากจะเรียกว่า “ปุม” เป็นหนังสือบันทึกประวัติศาสตร์หนังไทยฉบับพิศดาร นั่นก็คือ มันไม่ได้ดำเนินตามระบบระเบียบแบบแผนหรือวิธีวิจัยในทางวิชาการ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องขอบคุณผู้เขียนและผู้จัดทำที่ไม่ได้นำเสนอมันออกมาในรูปแบบนั้น เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว มันก็คงจะต้องเต็มไปด้วยความเถรตรง และติดอยู่ในกับดักของข้อมูลและข้อเท็จจริง กลายเป็นข้อเขียนที่ชวนให้วังเวงหาหวานอน และมนต์เสน่ห์ที่ตลอดจนความน่าอ่านของมันก็คงจะเหือดหายไปเยอะเลย

ในทางกลับกัน มันมีลักษณะการถ่ายทอดในลักษณะที่คนทีรอบรู้เรื่องราวในประวัติศาสตร์ของหนังไทย มานั่งเล่าสิ่งละอันพันละน้อยให้ฟังอย่างไม่ต้องมีพิธีรีตอง แถมยังสนุก ชวนติดตาม ข้อสำคัญ สอดแทรกไว้ด้วยเกร็ดและข้อมูลปลีกย่อยที่หนังสือประวัติศาสตร์ทั้งหลายจะไม่มีวันบันทึกอย่างแน่นอน ซึ่งมันช่วยให้คนอ่านได้ค่อยๆ เก็บเกี่ยวข้อมูล และนั่นรวมถึงหนังและตัวบุคคลที่มีความหมายต่อหน้าประวัติศาสตร์ ตลอดจนระบบการผลิตภาพยนตร์ โดยไม่ต้องรู้สึกว่กำลังถูกยึดเยียด หรือพยายามต้องบีบอัดข้อมูลทั้งหลายลงไป ในหน่วยความจำ ซึ่งผมว่ามันน่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการเรียนรู้ที่จะรักและหวงแหนมรดกทางวัฒนธรรมแขนงนี้

แต่นี่ก็ไม่ได้ว่าจะได้พบในหนังสือเล่มนี้และเชื่อว่าในระยะยาว มันจะยังเป็นหนังสือที่ทรงคุณค่าก็ตรงที่ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับการนำมาเรียงร้อยกลายเป็นการบันทึกความเคลื่อนไหวของสังคมไทยในรอบสามสิบปี ทั้งในมิติทางเศรษฐกิจ (อันได้แก่การระบุมูลค่าของบรรดาข้าวของเครื่องใช้ ยอดบริจาค ตลอดจนตัวเลขงบประมาณ ซึ่งโดยอ้อมแล้ว มันน่าจะทำให้คนรุ่นหลังได้พอเห็นภาพว่า ค่าครองชีพของคนในช่วงเวลานั้นๆ เป็นเช่นใด), การเมือง (ซึ่งหอภาพยนตร์และผู้บริหารของหอานำพาตัวเองไปเกี่ยวข้องไม่ทางตรงก็ทางอ้อม โดยเจตนาและจำยอม) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สังคมและวัฒนธรรม (จากการจัดกิจกรรมต่างๆ นานาของหอภาพยนตร์ที่เห็นได้ว่า ในหลายครั้งหลายครา คนในสังคมนอกจากไม่ได้นั่งดูตาย ยังแสดงปฏิกิริยาตอบรับอย่างอุ้นหนาผาคั่ง และมันบอกให้รู้ว่า สังคมไทยก็มีเจริญความงอกงามทางด้านนี้อยู่พอสมควร รวมทั้งบางที ข้อมูลข่าวสารที่ถูกบันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้น่าจะช่วยให้อนุชนรุ่นหลังสัมผัสถึงความกระตือรือร้นของคนรุ่นก่อนในช่วงเวลาที่เทคโนโลยีทั้งหลายไม่สะดวกง่ายดายหรือเอื้ออำนวยเหมือนกับปัจจุบัน)

แต่ไม่ว่าคุณค่าหรือบทบาทหน้าที่ของหนังสือเล่มนี้จะเป็นอย่างไร “ปุม” ก็เป็นหนังสือที่อ่านสนุกจนกระทั่งวางไม่ลง และโดยไม่จำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องมีพื้นเพความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของหนังไทยแต่อย่างใด เพราะเอาเข้าจริงๆแล้ว เนื้อหาตามที่ได้รับบอกเล่าเอาไว้ในหนังสือเล่มนี้ก็เป็นดังที่กล่าวข้างต้นนั่นเอง การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อไปให้ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ของคนตัวเล็กๆ (และไม่มีแต้มต่อในชีวิต) ในท่ามกลางอุปสรรคขวากหนามที่ใหญ่โตมหึมา รวมทั้งมองไม่เห็นว่แว่วว่าจะก้าวข้ามหรือผ่านพ้นไปได้อย่างไร แต่ในที่สุด มันลงเอยด้วยการตอกย้ำให้ได้ตระหนักว่า ไม่มีอะไรเป็นเรื่องเหลือบ่ากว่าแรง

สมมติว่าจะมีข้อคิดและบทสรุปอะไรที่ผู้อ่านได้รับเป็นการส่งท้ายมหากาพย์ที่ว่าด้วยการก่อตั้งหอภาพยนตร์ตามที่ได้รับการจดจารไว้ในหนังสือเล่มนี้-มอบบทเรียนที่สำคัญสามสี่ประการด้วยกัน นั่นก็คือ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน, ไม่มีอะไรที่ได้มาโดยง่ายดาย, ความสำเร็จไม่ได้เกิดขึ้นในชั่วข้ามคืน

และเหนืออื่นใด นี่คือชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของความวิริยะอุตสาหะ การอุทิศเสียสละและความทุ่มเท และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การร่วมแรงร่วมใจ และจิตวิญญาณ

นี่คือชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของความวิริยะอุตสาหะ การอุทิศเสียสละและความทุ่มเท และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง... การร่วมแรงร่วมใจและจิตวิญญาณ

ผู้สนใจ สามารถหาซื้อได้ที่ ร้านขายของที่ระลึก หน้าโรงหนังศรีศาลายา หอภาพยนตร์(องค์การมหาชน) ศาลายา และ ร้านชา ชั้น ๓ หอศิลป์วัฒนธรรม แห่งกรุงเทพมหานคร ราคา ๒๕๐ บาท

งานอนุรักษ์... เส้นทางเปลี่ยว ที่ไม่เดียวดาย

การประชุม SEAPAVAA ครั้งที่ ๑๕ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์

การพบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ประจำปีในกลุ่มคน-วิชาชีพด้านงานอนุรักษ์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และภาคพื้นแปซิฟิกเริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง ในการประชุมใหญ่ประจำปี SEAPAVAA ครั้งที่ ๑๕ เมื่อวันที่ ๖ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

SEAPAVAA หรือ The Southeast Asia-Pacific Audio Visual Archives Association คือ สมาคมอนุรักษ์สื่อทัศนียภาพพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานของคนอนุรักษ์สื่อทัศนียภาพในภูมิภาคและประสานความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเพิ่มพูนความรู้ในงานอนุรักษ์หอภาพยนตร์ในฐานะที่เป็นสมาชิกสมทบ (Full Member) ของสมาคมฯ ได้ส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุมและสมมนาประจำปีในครั้งนี้ด้วย โดยหัวข้อการประชุมครั้งนี้คือ Audiovisual Archives Management คณะผู้จัดการประชุมได้เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านงาน

อนุรักษ์มาร่วมพูดคุยให้ความรู้และแนะนำอุปกรณ์เครื่องมือเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์สื่อทัศนียภาพมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ปัญหาใหญ่ขององค์กรที่ดำเนินงานด้านการอนุรักษ์สื่อทัศนียภาพมีร่วมกันคือ ปัญหาการนำสื่อฯ ที่ล้าสมัยทางด้านเทคโนโลยี เช่น แผ่นเสียง เทปวิดีโอ เทปคาสเสต กลิ่นมาเล่นหรือฉายอีกครั้ง การโอนย้ายข้อมูลไปสู่สื่อฯ ที่มีความทันสมัยกว่าจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน ก่อนที่อุปกรณ์ในการฉายหรือสื่อฯ เหล่านั้นจะกลายเป็นวัตถุพิพิธภัณฑ์ไปเสียหมด แต่ก็มีได้หมายความว่าสามารถทำลายสื่อทัศนียภาพที่ล้าสมัยนั้นได้ เพราะหลักการในการทำงานประการหนึ่งที่สำคัญของหอภาพยนตร์ คือ จะต้องอนุรักษ์สื่อฯ ต้นฉบับให้คงอยู่ต่อไปด้วยแม้ว่าจะมีการทำสำเนาหรือโอนย้ายข้อมูลไปเป็นดิจิทัลแล้วก็ตาม โดยเฉพาะฟิล์มซึ่งเป็นสื่อฯ ที่มีอายุการเก็บที่ยาวนาน หากมีการเก็บรักษาอย่างถูกต้องเหมาะสม ดังคำกล่าวที่ว่า “ดิจิทัลเป็นมายา

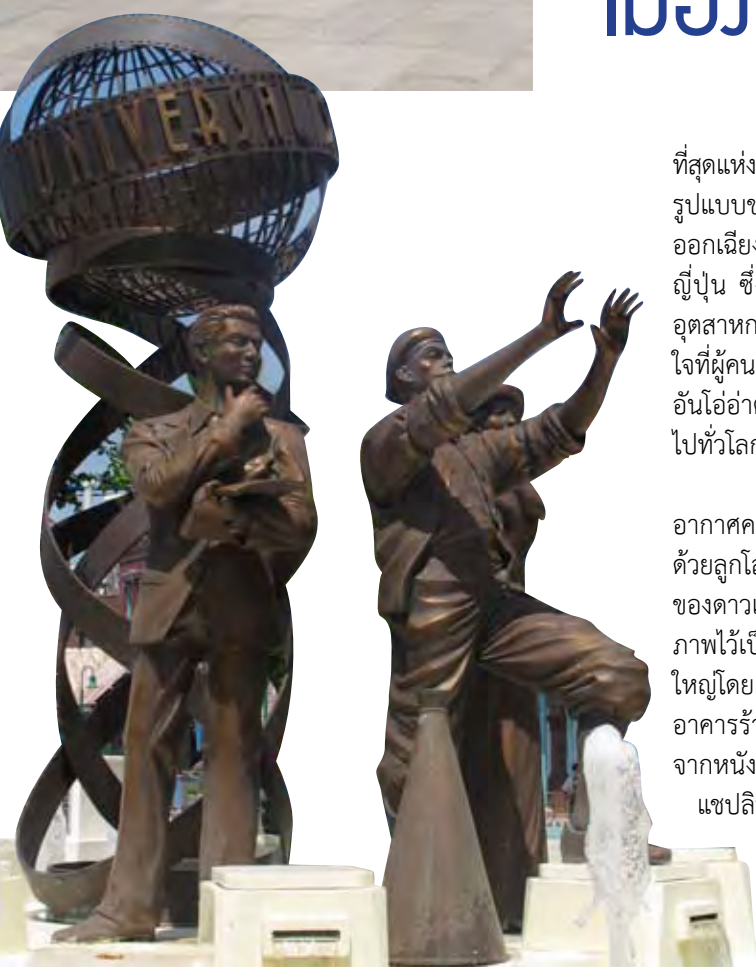
ฟิล์มนั้นหนา คือของจริง” การป้องกันและเตรียมตัวรับมือกับภัยพิบัติก็เป็นอีกหัวข้อหนึ่งที่มีการนำมาพูดคุยในการอบรมสัมมนา เนื่องจากในปัจจุบันภัยธรรมชาติได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและรุนแรงในทุกภูมิภาคทั่วโลก จึงต้องมีการบริหารจัดการพื้นที่การจัดเก็บสื่อฯ รวมถึงการอบรมเจ้าหน้าที่เพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงได้อย่างทันท่วงที เพื่อรักษาประวัติศาสตร์ของโลกไว้ให้คงอยู่ต่อไป

นอกจากการประชุมสัมมนาเชิงวิชาการแล้ว ในครั้งนี้คณะผู้เข้าร่วมประชุมยังมีโอกาสได้เข้าเยี่ยมชมการปฏิบัติงานของกรมภาพยนตร์แห่งชาติมาเลเซียอีกด้วย ซึ่งงานหลักของกรมฯ จะเน้นไปในการผลิตสื่อต่างๆ เพื่อสนับสนุนการทำงานของรัฐบาลเป็นหลัก ภายในอาคารที่โอเอมีห้องฉายภาพยนตร์ และห้องปฏิบัติการที่เพียบพร้อมไปด้วยอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีห้องจัดเก็บฟิล์มภาพยนตร์และสื่อทัศนียภาพที่กว้างขวางเพียงพอที่จะรองรับสื่อฯ อีกมากมายที่จะเข้ามาในอนาคต จากการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้กับเจ้าหน้าที่ทำให้ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาตัดสินใจเลือกซื้ออุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ เพื่อสนับสนุนการทำงานของอนุรักษ์ของหอภาพยนตร์ในอนาคตอันใกล้ ซึ่งหอภาพยนตร์ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลเพื่อพัฒนาระบบและจัดซื้อเครื่องมือเพื่อการอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์อย่างเร่งด่วน เนื่องจากในอดีตถึงปัจจุบันการดำเนินงานอนุรักษ์ของหอภาพยนตร์ยังขาดแคลนเครื่องมือและ

เทคโนโลยีที่เหมาะสมที่จะสนับสนุนการพัฒนางานอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์และสื่อทัศนียภาพของชาติให้อยู่ในระดับมาตรฐานสากล การเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ นอกจากจะได้รับความรู้และประสบการณ์ในงานอนุรักษ์แล้ว ยังได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักอนุรักษ์จากหลากหลายประเทศ ได้รับทราบปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในงานอนุรักษ์ของแต่ละองค์กร ได้รับทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือด้านงานอนุรักษ์ในระดับสากลจากองค์กรอื่นๆ เช่น CCAA (Co-ordinating Council of Audiovisual Archives Associations) และ AMIA (Association of Moving Image Archivists) เป็นต้น ประสบการณ์ครั้งนี้ทำให้เข้าใจได้ว่า แม้เส้นทางของงานอนุรักษ์จะดูเปลี่ยวร้างและไม่ได้รับความสนใจหรือให้ความสำคัญในระดับต้นๆ แต่เราก็มิได้เดินอยู่เพียงลำพัง เมื่อมีเพื่อนร่วมทางที่มีจุดหมายเดียวกัน จึงอบอุ่นใจและไม่รู้สึกเดียวดายอีกต่อไป แม้ว่าการประชุมในปีนี้ได้ปิดฉากลงไปแล้ว แต่มิตรภาพที่เกิดขึ้นจะยังคงอยู่เพื่อคอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือและร่วมมือกันพัฒนางานอนุรักษ์สื่อทัศนียภาพให้เป็มรดกสำคัญของโลกต่อไป

เมืองหนังไทย... ไม่นานเกินรอ

ปี ๒๕๕๓ ยูนิเวอร์แซล สตูดิโอ บริษัทสร้างภาพยนตร์เก่าแก่และใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของฮอลลีวูด ได้เปิดตัว Universal Studios Singapore สวนสนุกในรูปแบบของเมืองหนัง (Amusement Theme Park) เป็นแห่งแรกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และนับเป็นแห่งที่สองในทวีปเอเชีย ต่อจากที่เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเปิดให้บริการเมื่อปี ๒๕๔๔ ด้วยความเป็นมหาอำนาจที่ครองตลาดอุตสาหกรรมภาพยนตร์โลกมาเกือบหนึ่งศตวรรษของหนังฮอลลีวูด จึงไม่แปลกใจที่ผู้คนจะหลั่งไหลไปสัมผัสบรรยากาศและเที่ยวชมฉากจำลองแบบเหมือนจริงอันโอ้อวดระการตาจากหนังเรื่องต่างๆ ของยูนิเวอร์แซลพิกเจอร์สที่กวาดรายได้ไปทั่วโลก

Universal Studios Singapore ตั้งอยู่บนเกาะเซ็นโตซ่า สถานตากอากาศครบวงจรชื่อดังของสิงคโปร์ บริเวณด้านหน้าประตูทางเข้าตั้งตระหง่านด้วยลูกโลกสีฟ้า และตัวอักษร “UNIVERSAL” ที่หมุนวนอยู่รอบคล้ายวงแหวนของดาวเสาร์ อันเป็นเครื่องหมายการค้าที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต้องเข้าไปถ่ายภาพไว้เป็นที่ระลึกเสมอเมื่อมาเยือน เมืองหนังถูกสร้างขึ้นล้อมรอบบึงน้ำขนาดใหญ่โดยแบ่งเนื้อที่ออกเป็น ๗ โซน คือ โซน Hollywood ที่จำลองบรรยากาศอาคารร้านค้าของฮอลลีวูด มีถนนสายหลักพาดผ่านกลางเมือง โดยมีตัวละครจากหนังดัง อาทิ นักหัวข่วนู้ดดี, แฟรงค์เก้นสไตน์, มาริลิน มอนโร, ชาร์ลี แชปลิน ฯลฯ ออกมาเดินอวดโฉมให้ผู้คนที่ร่วมถ่ายรูป บนแผ่นพื้นทางเท้า

สองฟากถนนได้ทำจำลอง Hollywood Walk of Fame ตามอย่างพื้นทางเท้าที่ย่าน Hollywood Boulevard ในฮอลลีวูด รวมทั้งยังมีการแสดงบรอดเวย์ชื่อดัง Monster Rock ที่โรงภาพยนตร์ขนาดใหญ่ Pantages Hollywood Theater, โซน Madagascar เมืองจำลองป่าแอฟริกา ที่มีเรือเดินสมุทรลำมหึมาจอดเทียบท่าจากหนังอนิเมชัน Madagascar, โซน Far Far Away ปราสาทในเทพนิยายของเจ้าหญิงฟิโอน่าจากภาพยนตร์อนิเมชัน Shrek, โซน The Lost World ซึ่งแบ่งออกเป็นสองส่วนได้แก่ ดินแดนโลกล้านปีจาก Jurassic Park และเมืองลอยน้ำจาก Waterworld, โซน Ancient Egypt จำลองอาณาจักรอียิปต์โบราณและสุสานฟาโรห์จากหนัง The Mummy, โซน Sci-Fi City ผูกเรื่องราวจากทีวีซีรีส์ชื่อดังของอเมริกา Battlestar Galactica โดยพาผู้มาเยี่ยมชมสู่โลกอนาคตผ่านประสบการณ์เยี่ยฟ้าทำดินกับรถไฟเหาะตีลังการางคู่ที่สูงที่สุดในโลก และสุดท้ายคือ โซน New York ที่จำลองมนต์เสน่ห์ของมหานครนิวยอร์กซึ่งมักถูกใช้เป็นฉากหลังของหนังหลายๆ เรื่อง ทั้งรถแท็กซี่ yellow cab อพาร์ทเมนต์ ไฟนีออนและตึกระฟ้า รวมทั้งยังมีการแสดง Lights! Camera! Action! สาธิตเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ในสตูดิโอ ให้ผู้ชมได้สัมผัสบรรยากาศเสมือนจริงและตื่นตาไปกับเทคนิคพิเศษต่างๆ ในการถ่ายทำ โดยสมมติเหตุการณ์พายุเฮอริเคนพัดถล่มนิวยอร์ก

การเข้าชมไฮไลท์ของแต่ละเมืองหนังจะต้องอาศัยความอดทนสูง เนื่องจากต้องเข้าคิวกันนานพอสมควร (หน้าต่างของแต่ละ Theme Park จะมีเวลาบอกให้ทราบว่าจะต้องต่อคิวนานแค่ไหน) แม้อารมณ์ร่วมของผู้มาเที่ยวจะแผ่วลง

บ้างระหว่างรอ แต่ความคึกคักจะถูกปลุกขึ้นมาอีกครั้งเมื่อแถวทอดสั้นลงจนมาอยู่ตรงหน้า โดยมีทีมงานของยูนิเวอร์แซลที่คอยควบคุมดูแลประจำแต่ละโซนเป็นผู้กระตุ้นปลุกเร้าด้วยการปรบมือและส่งเสียงเชียร์ให้ได้ตื่นตัวและคึกคัก

ประมาณอย่างคร่าวๆ แต่ละเมืองน่าจะมีเจ้าหน้าที่ทีมงาน รวมถึงเหล่านักแสดงในโชว์ต่างๆ เป็นร้อยคน และเนื่องจากเปิดให้บริการตั้งแต่สิบโมงเช้าถึงสามทุ่ม ทำให้เชื่อได้ว่าคงแบ่งการทำงานเป็น ๒ กะ รวมทั้ง ๗ เมือง จึงต้องใช้คนทำงานนับพันคน ซึ่งหากนับรวมกับการลงทุนสร้างเมืองและเครื่องเล่นต่างๆ ประกอบกับการจ้างงานและบริหารคนเป็นพันคนต่อวัน นั้นหมายถึงงบประมาณมหาศาลที่ทุ่มไปกับอาณาจักรเมืองหนังแห่งนี้

แม้หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) จะไม่มีงบประมาณเป็นพันล้าน ไม่มีเนื้อที่นับร้อยไร่ ไม่มีทีมงานเป็นร้อยๆ คน แต่เรามีภาพยนตร์ไทยที่มีเกียรติภูมิไม่เป็นรองใครในโลก เรามีประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ยาวนานกว่าร้อยปี มีการผลิตภาพยนตร์สร้างความบันเทิงแก่คนไทยมากกว่า ๔,๐๐๐ เรื่อง ตลอดระยะเวลากว่า ๘๐ ปี นับตั้งแต่เริ่มการสร้างหนังไทยกันอย่างจริงจัง (หนังไทยแท้เรื่องแรก โชคสองชั้น ปี พ.ศ. ๒๔๗๐) และอีกไม่ช้าเรากำลังจะมีเมืองหนังไทยแห่งแรกของโลกเกิดขึ้นที่หอภาพยนตร์ ภาพยนตร์ไทยที่โดดเด่น ฉากประทับใจ สถานที่สำคัญจากเรื่องราวในภาพยนตร์จะถูกรวบรวมไว้ในเมืองหนังไทยแห่งนี้ ให้ผู้มาเยี่ยมชมหอภาพยนตร์ได้เตร็ดเตร่ในเมืองมายา เพลิดเพลินกับบรรยากาศโรงถ่ายหนังกลางแจ้งร่วมสนุกและถ่ายรูปกับตัวละครดัง และสวมบทบาทเป็นพระนางในหนังกันให้หน้าใจ...ไม่นานเกินรอ

รัตน์ เปสตันยี

เสนอ

แพรดา

ชื่อของ รัตน์ เปสตันยี ไม่ได้เป็นที่รู้จักในวงกว้างนัก หากเทียบกับผู้กำกับภาพยนตร์ไทยท่านอื่นๆ ทั้งนี้ อาจเพราะด้วยรัตน์ เปสตันยี เสียชีวิตไปตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ และมีผลงานสร้างภาพยนตร์เพียงไม่กี่เรื่องเท่านั้น แต่กระนั้นก็ตาม ผลงานการสร้างภาพยนตร์ของท่านได้รับการยอมรับทั้งจากนักวิจารณ์ทั้งในและนอกประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องการพยายามยกระดับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

ผู้เขียนซึ่งเกิดและโตมากับภาพยนตร์ไทยบู๊แอ็กชั่น ระเบิดภูเขา เผากระท่อม หนังสตลกโป๊ฮาที่นิยมมุกตลกเจ็บตัว และหนังวัยรุ่นที่เนื้อหาไม่สำคัญเท่านักแสดง ถึงกับต้องทิ้งและอิงไปเมื่อได้ชมภาพยนตร์เรื่อง แพรดา (๒๕๐๔) เมื่อปี ๒๕๔๓ ในงานเทศกาลภาพยนตร์แห่งหนึ่ง เพราะผู้เขียนไม่เคยนึกมาก่อนเลยว่าในประวัติศาสตร์ภาพยนตร์สยามประเทศนี้จะมีภาพยนตร์อย่างเรื่อง แพรดา อยู่ด้วย เพราะนี่คือผลงานภาพยนตร์ที่สมบูรณ์แบบเรื่องหนึ่ง หนึ่งประกอบด้วยบทที่ฉลาดคมคาย โปรัดกชั่นที่ได้มาตรฐาน และการแสดงที่พยายามเน้นให้สมบทบาทมากที่สุด

แพรดา เล่าเรื่องราวของ แพร (รัตนวดี รัตนพันธ์ ลูกสาวคนโตของรัตน์ เปสตันยี) ม่ายสาวลูกติดที่แต่งตัวไวๆทุกขให้สามีที่เสียชีวิตของเธอไป จนใครๆ ก็เรียกเธอว่าแพรดา เธอมีชายหนุ่ม หม (หม วิเศษชาติ) ผู้มีอาชีพเป็นคนดูแลในท่ากลับมาติดพัน เสนีย์ (เสนีย์ อุษณีสานนท์) เจ้าของไนท์คลับและเจ้านายหม ต้องการจะโกงเงินประกันชีวิตตัวเองด้วยการปลอมตัวเป็นพี่ชายฝาแฝดของเขาที่เพิ่งเสียชีวิตไป จากนั้น ตัวละครทั้ง

สามตัวก็ต้องตกอยู่ในวังวนการฆาตกรรมอำพราง การชู้กรรโชก และการสำนึกผิด

ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า แพรดาเป็นภาพยนตร์ที่ได้รับอิทธิพลภาพยนตร์นัวร์ (Film Noir) อย่างชัดเจน กล่าวคือ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความชั่วร้ายในจิตใจมนุษย์ ผ่านการนำเสนอภาพแบบใช้ไฟน้อยๆ ภาพมีแสงเงาชัดเจน โดยรัตน์ เปสตันยีนำแก่นฟิล์มหนังมาผนวกเข้ากับแนวคิดเรื่องเวรกรรมของศาสนาพุทธได้อย่างกลมกลืน จนไม่รู้สึกรู้ว่าฟิล์มหนังเป็นของแปลกแยกแต่อย่างใด หนึ่งสร้างตัวละครแพรให้เป็นผู้ที่ศรัทธาในพุทธศาสนา หนึ่งเปิดเรื่องด้วยภาพพระเทศน์โดยมีเธอนั่งฟังอยู่ เนื้อหาก้าวถึงการตระหนักรู้ถึงเวรกรรม

หนึ่งวางคาแร็กเตอร์ตัวละครแตกต่างอย่างชัดเจน ในขณะที่แพรคือตัวแทนของพุทธศาสนา และความดีงาม เสนีย์คือตัวแทนของคนชั่วและความชั่วร้าย โดยมีหมอยู่ตรงกลางระหว่างแนวคิดทั้งสอง ตลอดทั้งเรื่องเราเห็นหมอยู่ในไนท์คลับ ไม่ได้สนใจพุทธศาสนาแต่อย่างใด จนกระทั่งเขาเริ่มรู้สึกผิดกับการกระทำของตัวเอง เขาจึงไปหาแพรที่วัดที่เธอบวชชีอยู่ เพื่อขอโทษเธอและสัญญาว่าถ้าเธอให้อภัยเขา เขาจะบวช แต่น่าเสียดาย เมื่อกรรมทั้งจากทางโลก (กฎหมาย) และ ทางธรรม (กฎแห่งกรรม) จากการกระทำของหมได้ตามมาถึงตัวหมเร็วกว่าที่หมคิด สุดท้ายหมจึงถูกสังหารชีวิต ส่วนแพรก็ไม่รอดพ้นบ่วงกรรม เพราะเธอไปพบติดต่อกับคนชั่ว ทำให้ชีวิตเธอต้องได้รับกรรมเช่นกัน หนึ่งจบลงด้วยคำเทศน์ของพระอีกครั้งที่กล่าวถึงกรรมที่ตามจะตามสนอง ถือเป็นการตอกย้ำแนวคิดเรื่องเวรกรรมอย่างชัดเจน

ความขัดแย้งของความดีและความชั่ว ยังถูกนำเสนอผ่านการจัดแสง ในขณะที่ฉากไนท์คลับ หนึ่งจึงใจจัดไฟแบบสว่างเต็มที่ ให้เกิดเงาน้อยที่สุด แต่สถานที่อื่นๆ จะถูกจัดไฟให้มีเงาดำเข้มอย่างจงใจ และหากสถานที่นั้นจะเกิดเรื่องไม่ดีขึ้น ระหว่างทางก่อนจะไปถึงสถานที่แห่งนั้นตัวละครจะต้องเดินผ่านเงาดำมืดทึบมึน ซึ่งสอดคล้องกับแนวหนังฟิล์มหนัง นอกจากนี้ภาพวัดยังมักถูกตัดมาเป็นภาพแพรทกรในหนึ่งอยู่เสมอ ชุดสีดำของแพรที่เธอใส่อยู่ตลอดทั้งเรื่องก็ตัดกับชุดแม่ชีสีขาวเมื่อเธอตัดสินใจบวช อย่างชัดเจน สีชุดดังกล่าวกลายเป็นสัญลักษณ์ของความชั่ว (ที่เธอพบคนชั่ว) และ ความดี (ที่เธอตัดสินใจบวช) อย่างชัดเจน

ในส่วนของการฆาตกรรมอำพราง บทหนึ่งผูกเรื่องได้อย่างซับซ้อน ไม่ได้ง่ายดายนแบบขอไปที หนึ่งให้ความสำคัญกับการวางแผนฆาตกรรมอย่างมาก เพราะสำหรับหนังฟิล์มหนังแล้ว แผนการฆาตกรรมอำพรางจำเป็นจะต้องถูกสร้างให้น่าเชื่อถือ เพื่อคนดูจะไม่รู้สึกตะขิดตะขวงใจ โดยเฉพาะในหนังเรื่องนี้ที่จิตใจไม่ให้อารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง แต่แผนการทุกอย่างต้องมาแตกลงเพราะความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของตัวละคร

จุดเด่นของรัตน์ เปสตันยี อีกประการหนึ่งคือการแสดงของนักแสดง ก่อนเปิดกล้อง รัตน์ เปสตันยี จะจัดให้มีการซ้อมการแสดงก่อนการเปิดกล้องด้วย นี่อาจจะเป็นเหตุผลที่ทำให้ภาพยนตร์ของรัตน์ เปสตันยี ไม่ค่อยมีนักแสดงที่มีชื่อเสียงมากนัก ยกเว้นแต่ สมบัติ เมทะนี ในน้ำตาลไม่หวาน (๒๕๐๗) ซึ่งเป็นผลงานชิ้นสุดท้ายที่รัตน์ เปสตันยี สร้างขึ้นเพื่อเสียดสีภาพยนตร์ไทยในสมัยนั้น ความสมจริงทางการแสดงยังรวมถึงการที่รัตนวดี ผู้รับบทเป็นแพรต้องโกนหัวจริงๆ เมื่อตอนแพรวบวช ซึ่งความต้องการขนาดนี้ ผู้เขียนไม่คิดว่าจะมีนักแสดงหญิงสมัยนั้นกล้าทำ รัตน์ เปสตันยี จึงต้องให้บุตรสาวของตนเล่นบทแพรเสียเอง

ถึงแม้รัตนวดีจะไม่เคยมีประสบการณ์การแสดงมาก่อน และบทตัวละครแพรก็ถือว่าเป็นบทที่ซับซ้อนอย่างมาก แต่เมื่อหนึ่งเดินเรื่องไปเรื่อยๆ การแสดงที่ไม่คล่องของเธอไม่ได้เป็นปัญหากับหนังแต่อย่างใด รัตน์ เปสตันยี ยังช่วยแก้ปัญหาการแสดงของเธอด้วยการเลือกถ่ายภาพระยะใกล้สีหน้าแสดงอารมณ์ของรัตนวดี เฉพาะตอนที่รัตนวดีก้มใบหน้าลงต่ำ นิ่งเงียบ และไม่ได้แสดงอารมณ์อะไรนอกจากเศร้าเสียใจ นอกจากนี้การแสดงของรัตนวดียังได้รับการชดเชยจากการแสดงที่เข้มข้นของหม วิเศษชาติ ผู้ซึ่งมักได้รับบทตัวร้าย เขาได้สร้างตัวละครพระเอกตัวร้ายกลับใจในเรื่องนี้ได้อย่างดีเยี่ยม หมแสดงให้เห็นภาพของชายที่สับสนลังเลระหว่างความดีและความชั่วได้อย่างดี

เสียงจริงของนักแสดงกลายเป็นเสน่ห์ที่ทำให้ภาพยนตร์ของรัตน์ เปสตันยี แตกต่างจากภาพยนตร์ไทยในรุ่นเดียวกันอย่างชัดเจน แม้เสียงนักแสดงบางท่านอาจจะแข็งและทวนไปบ้าง แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่าเสียงจริงของนักแสดงเหล่านี้สามารถสื่ออารมณ์ของการแสดงให้ผู้ชมได้ดีกว่าการพากย์ที่เป็นที่นิยมกันในยุคสมัยนั้นอย่างมาก รวมทั้งการที่เนื้อหาของภาพยนตร์ค่อนข้างจริงจังและไม่มีความตลกใดๆ หากจะต้องฟังฟังการพากย์เสียง ก็เป็นไปได้ว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้อาจจะถูกใส่มุกตลกซึ่งบั่นทอนความเคร่งเครียดและเอาจริงเอาจังของเนื้อหาภาพยนตร์ลงได้

อีกหนึ่งความประหลาดใจที่เกิดขึ้นกับผู้เขียนคือคุณภาพของภาพและเสียงของฟิล์มภาพยนตร์เรื่องนี้ที่ผู้เขียนได้รับชม เพราะเมื่อเทียบกับภาพยนตร์ไทยในช่วงเดียวกันแล้ว คุณภาพภาพและเสียงต่างกันลิบลับ ฟิล์มของแพรดาอยู่ในชั้นคมชัด เนียบ เหมือนฟิล์มภาพยนตร์เรื่องใหม่ไม่มีผิด ทั้งนี้เพราะฟิล์มต้นฉบับของรัตน์ เปสตันยี ถูกเก็บรักษาที่ห้องแล็บประเทศสหราชอาณาจักร คุณภาพของภาพและเสียงของหนังอายุ ๕๐ ปี เรื่องนี้ น่าจะเป็นข้อเตือนสติให้สังคมไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญการเก็บอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์และฟิล์มต้นฉบับมากขึ้น

เวลาที่ผ่านไปครึ่งศตวรรษ ไม่ได้ทำให้คุณภาพของแพรดาลดน้อยลงแต่อย่างใด ความประณีตพิถีพิถันในการสร้างทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถเป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงให้เห็นว่ามาตรฐานของภาพยนตร์ไทยในอดีตไม่ได้ด้อยไปกว่าภาพยนตร์ของชาติใดๆ ในโลก แต่น่าเสียดายที่มาตรฐานภาพยนตร์ที่รัตน์ เปสตันยีกำหนดไว้ ไม่ได้ถูกสืบทอดมาสู่วงการภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน แต่กลับเลือนจางหายไป พร้อมกับ กับชีวิตของเขา

ภาพยนตร์สนทนา : รัตน์ เปสตันยี

เนื่องด้วย วันที่ ๑๗ สิงหาคม เป็นวันครบรอบ ๔๑ ปี ที่รัตน์ เปสตันยี ได้จากวงการภาพยนตร์ไทยไป เดือนสิงหาคมนี้ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา หอภาพยนตร์ฯจึงจัดโปรแกรมพิเศษ รำลึกรัตน์ เปสตันยี ด้วยการฉายผลงานของรัตน์ เปสตันยี ไม่ว่าจะเป็นชั่วฟ้าดินสลาย (๒๔๙๘) โรงแมนรก (๒๕๐๐) สวรรค์มืด (๒๕๐๑) แพรดา (๒๕๐๔) น้ำตาลไม่หวาน (๒๕๐๗) และ นิ้วเพชร (๒๕๐๙) และสารคดีชีวประวัติ รัตน์ เปสตันยี นอกจากนี้ สำหรับงานภาพยนตร์สนทนาประจำเดือนสิงหาคม จะเป็นหัวข้อ “ภาพยนตร์รัตน์ เปสตันยีในสายตาของคนรุ่นใหม่” โดยเชิญนักวิจารณ์ภาพยนตร์รุ่นใหม่ ชญานิน เตียงพิทยากร ชาญชนะ หอมทรัพย์ และ รัชฎ์ภูมิ บุญบัญชาโชค โดยจัดขึ้นในวันเสาร์ที่ ๑๓ สิงหาคม ศกนี้ เวลา ๑๔.๓๐ – ๑๘.๐๐ น. ไม่เสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่หอภาพยนตร์ฯ โทรศัพท์ ๐๒-๔๘๒-๒๐๑๓ ต่อ ๑๑๑

ปรากฏการณ์

กู้หนังเรือดำน้ำ

เข้านรุ่งขึ้นหลังงานแถลงข่าว“หน่วยกู้หนัง” ยังไม่ทันจิบกาแฟดำที่วางอยู่ข้างหน้า มือยังไม่ทันได้แก้วน่าน้ำหนังสือพิมพ์ หรือเปิดดูข่าวโทรทัศน์ ก็มีเสียงโทรศัพท์ดังเข้ามาแจ้งเบาะแสฟิล์มภาพยนตร์จากแหล่งต่างๆ อย่างไม่หยุดหย่อน บางรายมีสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ เช่น พวกเครื่องฉายภาพยนตร์เก่าเก็บ กล้องถ่ายภาพยนตร์ กล้องถ่ายรูปโบราณ ใบปิดภาพยนตร์ รูปภาพ ฯลฯ บางรายก็ช่างน่ารักช่วยเป็นนักสืบจำเป็นเสาะหาข้อมูลว่าเคยเห็นฟิล์มหนังเก่าที่มีมิตร – เพชรรา นำแสดงอยู่ที่โน่นที่นี่ บางรายก็เข้าไปรื้อค้นข้าวของบ้านตัวเอง เพราะจำได้ว่าสมัยหนึ่งที่บ้านเคยมีฟิล์มหนังที่คุณพ่อเคยฉายให้ดูตอนเป็นเด็ก บางรายที่เคยทำธุรกิจฉายหนังกลางแปลง หรือครอบครัวเคยประกอบธุรกิจเกี่ยวกับภาพยนตร์แต่ได้เลิกกิจการไปแล้วก็ยินดีที่จะบริจาคของให้ บางรายก็จะช่วยประสานงานกับองค์กรของตัวเองที่มีฟิล์มภาพยนตร์ หรืออุปกรณ์สื่อทัศนียภาพแต่เก็บไว้มิได้ใช้ประโยชน์ เพราะคิดว่าถ้าหากปล่อยมันไว้มันคงจะเสื่อมสภาพหรือพังไปตามกาลเวลาเป็นแน่ และยังรับอาสาช่วยเป็นธุระประสานงานติดต่อกับหน่วยงานให้บริการของให้หอภาพยนตร์

ส่วนบางท่านที่ไม่เคยได้ทราบข่าวของ “หน่วยกู้หนัง” ก็คงจะฉงนว่าหน่วยงานนี้ทำหน้าที่อะไรกันแน่ ผู้เขียนจึงขออนุญาตแนะนำให้ทุกท่านได้รู้จักกับหน่วยกู้หนังเสียก่อน

หน่วยกู้หนังนั้น ทำหน้าที่คล้ายๆ กับหน่วยกู้ภัยหรือหน่วยกู้ชีพ ซึ่งจะเป็หน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อทำการช่วยเหลือฟิล์มภาพยนตร์ที่กำลังบาดเจ็บ หรือเริ่มมีอาการเสื่อมสภาพ ที่อยู่ตามสถานที่ต่างๆ ซึ่งเราได้ข้อมูลจากการแจ้งเบาะแสจากสถานที่ต่างๆ หรือจากท่านทั้งหลายนั่นเอง หรืออีกวิธีหนึ่งก็คือการที่เราตระเวนไปตามสถานที่ต่างๆ เพื่อสืบเสาะหาฟิล์มภาพยนตร์หรือสิ่งเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ โดยเบื้องต้นปีแรกเรากำหนดเป้าหมายในส่วนเขตภาคกลาง เพราะอยู่แค่เพียงปลายจมูกของเราเอง

กระแสการตอบรับของคนที่ทราบข่าวหน่วยกู้หนังนั้น ถือว่าได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากคนในสังคม ซึ่งผู้เขียนเองก็ไม่ได้คิดว่าจะได้รับการตอบรับที่ดีขนาดนี้ และสิ่งที่ฟังแล้วน่าปลื้มใจก็คือหลังจากทุกคนทราบข่าวการเปิดตัวหน่วยกู้หนัง จากหนังสือพิมพ์หรือข่าวโทรทัศน์ จะพูดให้เราฟังเป็นทำนองเดียวกันว่า “ดีใจที่เห็นมีหอภาพยนตร์คอยช่วยอนุรักษ์สิ่งของเหล่านี้” เพราะถ้าไม่มีหน่วยงานแบบนี้ฟิล์มภาพยนตร์คงจะสูญพันธุ์แน่นอน...”

เรื่องราวของการค้นพบฟิล์มแต่ละม้วน ล้วนแต่มีความเร้าใจต่างกันไป แต่ในฉบับนี้จะขอเล่าเรื่องการค้นพบหนังสือสารคดีของกรมยุทธศึกษาทหารเรือในเดือนที่ผ่านมา

ที่มาของการพบกรุฟิล์มพิพิธภัณฑทหารเรือ เริ่มต้นที่เจ้าหน้าที่กรมยุทธศึกษาทหารเรือ มาดูขั้นตอนในการอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์ และได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลการอนุรักษ์เบื้องต้นกับหอภาพยนตร์ หลังจากนั้น เวลาที่ผ่านไปนานพอสมควร ผู้เขียนได้มีโอกาสได้ไปเห็นฟิล์มภาพยนตร์ที่เก็บรักษาไว้ที่กรมยุทธศึกษาทหารเรือ จึงขอฟิล์มดังกล่าวเพื่อมาอนุรักษ์ และได้สอบถามถึงฟิล์มที่เก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑทหารเรือ เพราะเคยได้ยินมาว่าที่นั่นมีการเก็บฟิล์มทหารเรือสมัยรัชกาลที่ ๗ อยู่ ผู้เขียนก็ได้รับความอนุเคราะห์ให้ไปสำรวจฟิล์มพิพิธภัณฑทหารเรือ ที่ปากน้ำ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยผู้เขียนทำหน้าที่เป็นผู้ติดต่อประสานงาน แต่ด้วยความไร้เดียงสาในการนำทางจึงพาชาวคณะหน่วยกู้หนังหลงทางไปยังพิพิธภัณฑเรือรบหลวงที่ป้อมพระจุล ทำให้ชาวคณะหน่วยกู้หนังต้องเสียเวลากับการหลงทางในครั้งนี้ แต่ในที่สุดก็เดินไปถึงพิพิธภัณฑทหารเรือด้วยความตื่นเตนและความหวังที่จะได้เห็นฟิล์มภาพยนตร์เรือดำน้ำรุ่นแรกและรุ่นเดียวของราชนาวิไทย เบื้องต้นสอบถามได้ความว่าเก็บอยู่ที่คลังวัตถุพิพิธภัณฑ เราจึงมุ่งตรงไปยังที่หมายปลายทางคลังวัตถุพิพิธภัณฑทันที ซึ่งเป็นอาคารปูนชั้นเดียวสีขาวไม่ใหญ่มากนักเมื่อเทียบกับอาคารที่อยู่ข้างๆ และอยู่ด้านหลังของพิพิธภัณฑทหารเรือ ภายในอาคารโล่งไม่มีของเก็บอยู่มากนัก ที่เก็บฟิล์มอยู่กลางอาคารแต่ได้มีการขนย้ายมาอยู่ใกล้ประตูหลักด้านหลัง เพื่อให้สะดวกแก่การขนย้าย สภาพฟิล์มภาพยนตร์จำนวน ๔๕๙ เรื่อง ในวันที่พบ ตัวกล่องมีทั้งแบบเหล็กและพลาสติก กล่องพลาสติกส่วนใหญ่ยังสภาพดีอยู่ แต่กล่องเหล็กอาคารค่อนข้างน่าเป็นห่วง ส่วนหนึ่งเป็นฟิล์มจากต่างประเทศ ซึ่งผู้เขียนสันนิษฐานว่าน่าจะเป็นฟิล์มภาพยนตร์ที่กองทัพเรือสั่งซื้อเข้ามาเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน สังเกตบนกล่องมีโลโก้สวยงามเป็นรูปกล่อง ๓๕ มิลลิเมตรอยู่ในวงกลมกางปีกออกทั้งสองข้างดังรูป

เมื่อสำรวจเบื้องต้นเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงได้นัดหมายกับนาวาโทประชุม อภัยศักดิ์ ผู้ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าแผนกพิพิธภัณฑทหารเรือว่าจะกลับมาทำการขนย้ายพร้อมทีมงานโดยฉันทัด

วันไปรับอีกครั้ง และในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ หน่วยกู้หนังได้ไปรับมอบและขนย้ายมาที่หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) โดยหนังที่ได้รับมาในครั้งนี้มีหลายเรื่องที่น่าสนใจ เช่นเรื่อง เรือเตอร์โบด NO.๑, กิจวัตรทหารเรือดำน้ำ (ร.ล.สินสมุทร), การต้อนรับเรือหลวงสมุย, งานถวายพระเพลิง สมเด็จพระพันวษา พ.ศ.๒๔๙๙ (สะกดตามหน้ากล่องฟิล์ม), พิธีส่งทหารเรือไปประเทศเกาหลี จอมพล ป. พิบูลสงครามเป็นประธาน, รับเสด็จพระราชกุศลลาว และการพระราชทานกระบี่ พ.ศ.๒๔๙๘ เป็นต้น

หากจะเปรียบหนังกู้กับเรือดำน้ำที่ได้เดินทางผ่านกาลเวลามากมาย และขณะนี้ได้มาจอดที่ท่าหอภาพยนตร์ แล้วรอวันที่จะแล่นบนจอภาพยนตร์อีกครั้ง หลังจากที่มีผู้เชี่ยวชาญด้านอนุรักษ์จะรักษาฟิล์มภาพยนตร์เหล่านี้ให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง

“คำว่าจิตสำนึกการอนุรักษ์คงไม่ใช่มีอยู่แต่ในเพียงองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็สามารถมีส่วนร่วมการอนุรักษ์ภาพยนตร์และสื่อทัศนียภาพได้เหมือนกัน” เพราะสิ่งเหล่านี้เสมือนบทบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญในอดีต ดังนั้นก็ต้องอาศัยท่านทั้งหลายช่วยกันเป็นหูเป็นตาคอยสอดส่องดูแลฟิล์มภาพยนตร์ สื่อทัศนียภาพและสิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ที่สำคัญ ซึ่งอาจกำลังถูกทิ้งหรือไม่ได้รับการดูแลอย่างดีเท่าที่ควร ถ้าหากท่านใดพบเห็นที่ไหนแล้วละก็ช่วยแจ้งเบาะแสมาที่หอภาพยนตร์ ทีมงานหน่วยกู้หนังจะเร่งรีบไปรับมรดกของชาติมาช่วยเหลือโดยเร็วไว....!!

● ● ● ●

หอภาพยนตร์แจกคู่มือการอนุรักษ์ภาพยนตร์ฟรี

เนื่องด้วย หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) ได้จัดทำโครงการ “อย่าโยนฟิล์มทิ้ง” และปฏิบัติการ “หน่วยกู้หนัง” ขึ้น เพื่อรณรงค์ให้สังคมไทยได้ตระหนักถึงคุณค่าของภาพยนตร์ และ ความจำเป็นในการอนุรักษ์ภาพยนตร์ โดยเฉพาะในวิกฤติปัจจุบันซึ่งมีการทอดทิ้งฟิล์มภาพยนตร์จำนวนมาก เพราะหันไปนิยมแปลงภาพยนตร์และเก็บรักษาแบบสื่อดิจิทัล ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว สื่อดิจิทัลนั้น ไม่มีความเสถียรมากพอ ไม่กี่ปีไฟล์ดิจิทัลก็จะลบเลือน รวมทั้งคุณภาพของสื่อดิจิทัล ก็ยังไม่สามารถสู้ฟิล์มภาพยนตร์ได้

และเพื่อให้โครงการ “อย่าโยนฟิล์มทิ้ง” สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น หอภาพยนตร์ฯ จึงได้จัดพิมพ์หนังสือขึ้นมาสองเล่ม ได้แก่ หนังสือ คู่มือการอนุรักษ์ภาพยนตร์ : ฉบับพื้นฐานสำหรับหอจดหมายเหตุ ห้องสมุด และพิพิธภัณฑ์ และ หนังสือแนะนำ หน่วยกู้หนัง หน่วยงานหอจดหมายเหตุ ห้องสมุด และพิพิธภัณฑ์ที่สนใจสามารถขอรับหนังสือ ทั้งสองเล่มได้ฟรี ที่ฝ่ายงานประชาสัมพันธ์ หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ๐๒-๔๔๒-๒๐๑๓ ต่อ ๑๑๑ หรือ <http://www.facebook.com/thaifilmarchive>

UNCLE BOONMEE

อันเนื่องมาจาก งาน **Master Class**

ตัวตน โดย ตัวงาน อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล

ที่เกิดขึ้นในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ที่ผ่านมา

ทาง หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)

ได้จัดทำเสื้อและแอสต์มปีที่ระลึก เพื่อจำหน่าย

ขณะนี้ได้มีวางจำหน่ายแล้ว ณ ร้านขายของที่ระลึก

บริเวณหน้าโรงภาพยนตร์ศรีศาลายา

หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) และ ร้านชา

ชั้น ๓ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

เสื้อมีสีขาวและสีดำ ราคาตัวละ ๒๕๐ บาท

แอสต์มปีที่ระลึก ๒ แบบให้เลือก

ราคาแบบละ ๑๕๐ บาท

ฟิล์มจากหน่วยกู้หนังมาถึงแล้ว!

“ฟิล์มจากหน่วยกู้หนังมาถึงแล้ว...”

..ปฏิบัติการดูหมอทหารกลางสมรภูมิรบก็เริ่มต้นขึ้นหลังจากนั้น !

นักอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์ต้องทำการคัดแยกสภาพฟิล์มที่ได้รับมาด้วยหลักการเดียวกันกับหมอที่เลือกรักษาทหารที่มีโอกาสรอดชีวิตมากกว่า

ฟิล์มแต่ละม้วน มาถึงมือเจ้าหน้าที่ซ่อมสวณรักษาด้วยอาการแตกต่างกัน เราจำเป็นต้องทำการคัดแยกฟิล์มตามอาการเสื่อมสภาพก่อนในเบื้องต้น ฟิล์มค่อนข้างดีและฟิล์มที่เสื่อมสภาพปานกลางจนถึงอาการหนัก จะถูกลำเลียงเข้าสู่กระบวนการอนุรักษ์อย่างเร่งด่วน ฟิล์มที่อาการโคม่า กรอบ แท้ง ติดกันเป็นก้อนแข็ง หากยังมีภาพอยู่ฟิล์มนั้นยังไม่ตาย.. จำเป็นต้องรอไว้ใน ไอ ซี ยู เพราะการบำบัดฟื้นฟูจะใช้ระยะเวลานาน และต้องมีเทคโนโลยีที่รองรับมากกว่าในปัจจุบัน

ฟิล์มตายแล้ว ! คือฟิล์มที่เสื่อมสภาพสิ้น เยิ้ม เหนียว ไม่มีภาพให้อนุรักษ์ได้อีกต่อไป คัดแยกแล้วรอมาปนกิจเพียงเท่านั้น...

“การคัดแยกสภาพฟิล์ม ต้องรู้จักโครงสร้างของฟิล์ม การเสื่อมสภาพแบบต่างๆ โดยจะเริ่มจากเปิดกล่องฟิล์มออกมา ลักษณะม้วนฟิล์มเป็นแบบไหน มีกลิ่นเหม็นไหม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกลิ่นกรดน้ำส้ม หรือเรียกว่า โรค Vinegar Syndrome ถ้าหากฟิล์มยังมีสภาพดีอยู่ เราก็จะส่งไปทำการลงทะเบียน ตรวจซ่อม สู่กระบวนการอนุรักษ์ต่อไป” (เอกธรร ฐิตธรมงคล : นักวิชาการภาพยนตร์ กลุ่มงานซ่อมสวณรักษา)

ฟิล์มถึงโรงพยาบาล : ลงทะเบียน ออกบัตรประจำตัวให้กับผู้ป่วย

ประวัติและอาการของฟิล์ม เป็นข้อมูลสำคัญเพื่อประกอบในการวินิจฉัยโรค ก่อนที่หมอหนังจะทำการตรวจสภาพ ฟิล์มภาพยนตร์แต่ละม้วนจะได้รับหมายเลขประจำตัว และจัดหมวดหมู่ตามประเภทของหนัง แล้วจึงออกบัตรประจำตัวเพื่อใช้สำหรับบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับฟิล์มม้วนนั้น เป็นบัตรที่เจ้าหน้าที่ซ่อมสวณรักษาจะจดข้อมูลการตรวจฟิล์ม การบำบัดฟื้นฟู และการทำสำเนา ลงไปทั้งหมด

“ขั้นตอนการลงทะเบียน ก็จะแยกประเภทฟิล์มก่อน คือ เป็นหนังขาว หนังเรื่อง หรือหนังสารคดี แต่ละประเภทก็จะมีบัตรประจำตัวแตกต่างกัน ก็เช็คฟิล์มว่าเป็นฟิล์มที่เคยได้รับมาแล้วหรือยัง เจ้าของเดียวกันไหม ชื่อเรื่องซ้ำกันไหม เพราะว่ามันจะเกี่ยวข้องกับเลขทะเบียนเดิม-เลขทะเบียนใหม่ด้วย จากนั้นก็ออกบัตร กรอกข้อมูลเบื้องต้นให้ครบ ชื่อเรื่อง วันรับมอบ ผู้มอบ ซึ่งการลงทะเบียนก่อนหลังจะเป็นไปตามลำดับที่รับมาจากกลุ่มงานจัดหา (หน่วยกู้หนัง) ยกเว้นแต่ว่าฟิล์มม้วนไหนที่มีความสำคัญมาก หรือว่าหายาก หรือว่าใกล้จะเสื่อมสภาพมากแล้ว ต้องรีบทำก่อน” (เอกธรร ฐิตธรมงคล : นักวิชาการภาพยนตร์ กลุ่มงานซ่อมสวณรักษา)

หมอหนังตรวจสภาพฟิล์ม วินิจฉัยอาการ ซ่อมสวณรักษา

จากฟุตแรกจนถึงเฟรมสุดท้าย ค่อยๆ กรอ ผ่านมือ ผ่านสายตา เพื่อตรวจสอบลักษณะอาการเสื่อมสภาพทางเคมี การชำรุดเสียหายบนแผ่นฟิล์มทางกายภาพ และบันทึกลงบัตรตรวจฟิล์มอย่างละเอียด ร่องรอยที่เราพบเหล่านี้อาจชี้ได้ว่า ฟิล์มม้วนนั้นผ่านสมรภูมิใดมาก่อนจะถึงมือหมอ

“ขั้นตอนตรวจก็เช็ครูตามบัตรทะเบียน ดูคราบน้ำมัน ดูคราบสกปรกอื่นๆ ดูรอยขีดข่วน ความเสียหายของรูหนามเตย ดูเส้นเสียง ดูภาพในฟิล์มว่าสีเพี้ยนไหม ดูอาการฟิล์มว่า บิดงอ เป็น buckle, edge wave หรือ twist เช็ครอยต่อ ความเสียหายต้นม้วนท้ายม้วน แล้วก็วัดความหดของฟิล์มม้วนนั้น วัดความยาวของฟิล์มว่ายาวกี่ฟุต ในส่วนที่เป็นความเสียหายทางกายภาพ เช่น สึกขาด รูหนามเตยชำรุด เราก็จะทำการซ่อมแซมก่อนที่จะส่งไปทำสำเนา คือ พิมพ์จากฟิล์มเป็นฟิล์ม หรือเทเลซินเป็นสื่อดิจิทัล

ฟิล์มที่เสื่อมสภาพมาก เราต้องวินิจฉัยว่า เสื่อมสภาพแบบไหน ควรส่งไปบำบัดฟื้นฟูอย่างไร หากฟิล์มหดราก คือเกินกว่า ๒% ทำสำเนาไม่ได้ ต้องส่งไปอบเพื่อยืดฟิล์มก่อน ฟิล์มที่มีกลิ่น เป็น Vinegar Syndrome ก็ต้องส่งไปเป่าบำบัดกลิ่นออกไป และฟิล์มที่ติดกันเป็นก้อน ถ้าเริ่มเยิ้มด้วยจะทำการ unblock ด้วยการแช่น้ำยาเคมี หากติดกันเป็นก้อนแห้งจะใช้เอทานอลค่อยๆ หยด ค่อยๆ ดึงออกทีละนิด ซึ่งต้องใช้เวลานาน” (ปิยะนันท์ ช่างเรียน : นักวิชาการภาพยนตร์ กลุ่มงานซ่อมสวณรักษา)

ฟิล์มสำคัญ ใกล้สิ้นชีวิต พิมพ์สำเนาสูบลูกสืบหลานก่อนเสื่อมสลาย

ฟิล์มที่ผ่านสมรภูมิมาอย่างหนัก เสื่อมสภาพมาก มีอายุร่นราวดูเดียวกับคุณปู่ และเป็นฟิล์มบันทึกชีวิตบุคคลสำคัญหรือเหตุการณ์อันเป็นประวัติศาสตร์ การสืบทอดชีวิตเคลื่อนไหวเหล่านี้คือความจำเป็นเร่งด่วน

“เพราะเราเชื่อว่า ฟิล์มมีอายุอยู่ได้เป็นร้อยๆ ปี เราจึงต้องทำสำเนาจากฟิล์มเป็นฟิล์ม ขั้นตอนก็คือ ก่อนจะพิมพ์ เราต้องเดินฟิล์มผ่านเครื่องพิมพ์ก่อน ๑ รอบ เพื่อตรวจเช็คเฟรมไลน์ ฟิล์มบางม้วนความหดไม่เท่ากันเลยตลอดม้วน เราก็ต้องปรับตามให้ได้ภาพที่สมบูรณ์ที่สุด แล้วก็ทำการทดสอบไฟ เพื่อดูว่า เราจะใช้ไฟไหนพิมพ์ ก็ทดสอบตั้งแต่ ๒ – ๓ ครั้ง แล้วมาเลือกที่พิมพ์ออกมาแล้วแสงดีที่สุด เก็บรายละเอียดภาพได้ครบ เวลาพิมพ์ก็พิมพ์ทีละเฟรมๆ ให้อ่านน้ำยาของต้นฉบับประกบกับด้านน้ำยาของฟิล์มดิบ พิมพ์เสร็จก็ไปล้างเพื่อให้ภาพออกมา ม้วนหนึ่งใช้เวลาอย่างรวดเร็วก็ ๒ วัน ม้วนยาวๆ ยาวๆ พิมพ์เป็นเดือนก็มี” (นิพนธ์ พรหมเทพ : นักวิชาการภาพยนตร์ กลุ่มงานซ่อมสวณรักษา)

ฟิล์มปู่ ฟิล์มพ่อ ฟิล์มแม่ ฟิล์มลูก ฟิล์มหลาน จะมีอายุยืนนาน

เป็นร้อยปี จำเป็นต้องเก็บรักษาอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการอนุรักษ์ ในห้องเย็นเก็บฟิล์มของหอภาพยนตร์ ซึ่งควบคุมอุณหภูมิไว้ที่ ๔ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ ๓๐% เป็นการเก็บรักษาที่สามารถชะลอการเสื่อมสภาพ และช่วยยืดอายุฟิล์มได้

ปลายทางของประวัติศาสตร์มีชีวิตที่ผ่านกระบวนการอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์แล้ว คือฟิล์มแต่ละม้วนมีสำเนาเป็นสื่อดิจิทัลเพื่อให้บริการ ให้คนรุ่นหลังได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้า ได้เห็นชีวิตของคนรุ่นก่อนที่สร้างประวัติศาสตร์สืบต่อกันมา เป็นหลักฐานแห่งรากทางวัฒนธรรมของชาติไทย

..ฟิล์มภาพยนตร์จึงเป็นมรดกของชาติที่เรามีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ร่วมกัน..

A TRIP TO THE MOON

การเดินทางไปดวงจันทร์ที่ใช้เวลาข้ามศตวรรษ

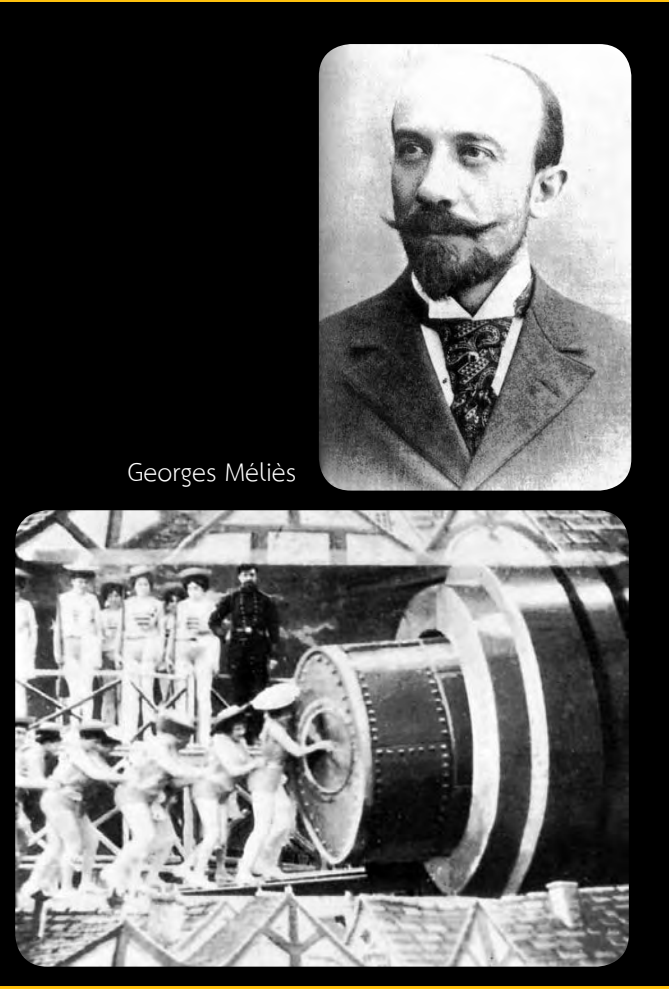
คนไทยหลายคนคงรู้จักเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเมืองคานส์ ประเทศฝรั่งเศส หนึ่งในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยเฉพาะเมื่อปีที่แล้วที่ภาพยนตร์ไทยเรื่อง ลุงบุญมีระลึกชาติ (Uncle Boonmee who Can Recall His Past Lives) ผลงานกำกับของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ที่ได้รับรางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยมจากเทศกาลนี้ และเป็นข่าวตามสื่อต่างๆ ในประเทศมากมาย

นอกจากจะคัดเลือกฉายประกวดภาพยนตร์ ในแต่ละปีเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเมืองคานส์จะมีการจัดฉายโปรแกรมภาพยนตร์เก่าคลาสสิกที่ได้รับการบูรณะใหม่ ซึ่งถือเป็นการให้เกียรติภาพยนตร์ที่มีคุณภาพข้ามผ่านกาลเวลา โดยในปีนี้ ภาพยนตร์คลาสสิกที่ได้รับการคัดเลือกให้ฉาย เช่น Clockwork Orange (๒๕๑๔) ผลงานระดับตำนานของ Stanley Kubrick หรือ Al Bostagui (๒๕๑๑) ภาพยนตร์คลาสสิกจากประเทศอิตาลี

แต่ภาพยนตร์คลาสสิกที่ได้รับเกียรติสูงสุดในปีนี้ ได้แก่ Le Voyage dans la Lune หรือ A Trip to the Moon ผลงานระดับโลกของผู้กำกับ Georges Méliès ภาพยนตร์สั้นความยาว ๑๔ นาที ซึ่งได้รับเกียรติให้ฉายในพิธีเปิดเทศกาลฯ ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายครั้งแรกเมื่อปี ๒๔๔๕ เมื่อตอนออกฉาย ภาพยนตร์เรื่องนี้เหมือนกับภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ ของ Méliès คือ ออกฉายทั้งเวอร์ชันขาวดำ และ เวอร์ชันสี ซึ่งในยุคนั้น ภาพยนตร์สีจะเกิดจากการระบายสีด้วยมือลงไปบนฟิล์มแต่ละเฟรม

ทันทีที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉาย ก็ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก อาจจะเนื่องด้วย A Trip to the Moon ได้นำเสนอความแปลกใหม่ให้กับวงการภาพยนตร์โลกในขณะนั้น ด้วยการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) ซึ่งสอดคล้องอย่างยิ่งกับความสามารถของ Méliès ผู้ซึ่งเคยเป็นนักมายากลมาก่อน และเมื่อเขาเริ่มทำงานด้านภาพยนตร์ เขาก็พยายามนำมายากลมาประยุกต์กับศาสตร์ภาพยนตร์ รวมทั้งเขาได้เริ่มทดลองเทคนิคด้านภาพต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพวกการจางซ้อน การซ้อนภาพ การหายตัวของตัวละครหรือวัตถุ การปรับภาพช้า-เร็ว ซึ่ง A Trip to the Moon ได้เปิดโอกาสให้ Méliès ทดลองด้านเทคนิคอย่างเต็มที่

ความมหัศจรรย์ของ A Trip to the Moon ไม่ได้มีแค่เพียงเทคนิคภาพยนตร์เท่านั้น แต่เนื้อหาภาพยนตร์ยังเปิดโอกาสให้ Méliès ได้นำเสนอฉากที่เป็นจินตนาการ และสร้างความน่าตื่นตาตื่นใจให้กับคนดูในยุคสมัยนั้นได้อีกด้วย เพราะหนังเล่าเรื่องของกลุ่มนักวิทยาศาสตร์กลุ่มหนึ่งที่เดินทางไปสำรวจดวงจันทร์โดย

Georges Méliès

การใส่กระสวยอวกาศไปในกระบอกปืนใหญ่ แล้วยิงขึ้นไปหาดวงจันทร์ แต่โชคร้ายเหลือเกินว่า นักวิทยาศาสตร์เหล่านี้ไม่ทันได้สำรวจดวงจันทร์ ก็ต้องประสบกับมนุษย์ดวงจันทร์ที่ขบถลี้ลับกา จึงเกิดการต่อสู้ขึ้น จนในที่สุด นักวิทยาศาสตร์ต้องตัดสินใจขึ้นกระสวยอวกาศหนีกลับมาที่โลก แต่กระสวยก็ดำดิ่งลงไปในใต้ท้องมหาสมุทร ก่อนจะลอยขึ้นบนผิวน้ำ นักวิทยาศาสตร์รอดตายทั้งหมด แถมยังจับมนุษย์ดวงจันทร์ที่เกาะกระสวยลงมาได้ด้วยอีก ๑ คน

จากเนื้อเรื่องข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ชม A Trip to the Moon จะได้เห็นภาพตื่นตาตื่นใจมากมาย ทั้งภาพการยิงกระสวยอวกาศ ทั้งภาพอวกาศและบรรยากาศใต้น้ำ รวมทั้งฉากต่อสู้ต่างๆ และที่สำคัญที่สุด คือ ฉากกระสวยอวกาศพุ่งชนดวงตาของดวงจันทร์ ซึ่งได้กลายเป็นภาพคลาสสิกภาพหนึ่งของประวัติศาสตร์ภาพยนตร์โลกมาจนถึงทุกวันนี้

เวอร์ชันที่เทศกาลฯ นำมาจัดฉายในครั้งนี้ คือเวอร์ชันสีที่ได้รับการบูรณะด้วยกระบวนการที่กินเวลากว่า ๑๐ ปี และ ใช้เงินมากกว่า ๓๐๐,๐๐๐ เหรียญยูโร (ประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท) และที่สำคัญนี่คือการออกฉายของ A Trip to the Moon เวอร์ชันสีครั้งแรก หลังจากภาพยนตร์เวอร์ชันที่เชื่อกันว่าเวอร์ชันนี้ได้สาปสูญไปเป็นเวลานานหลายทศวรรษ จนกระทั่งในปี ๒๕๓๖ เมื่อมีนักสะสมฟิล์มภาพยนตร์ท่านหนึ่งได้บริจาคฟิล์มภาพยนตร์เรื่องนี้ร่วมกับฟิล์มภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ ที่เขาเก็บสะสมกว่า ๒๐๐ เรื่องให้แก่ Filmoteca de Catalunya ประเทศสเปน แต่ฟิล์มอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่อย่างมาก จนไม่มีใครคิดว่าจะสามารถนำกลับมาบูรณะได้อีกต่อไป

แต่กระนั้นก็ตาม ในปี ๒๕๔๒ บริษัท Lobster Films ซึ่งเป็นบริษัทเอกชนที่ได้บูรณะภาพยนตร์เก่ามากมาย ได้แลกเปลี่ยนฟิล์มภาพยนตร์ผลงานที่สูญหายของ Segundo de Chomón ผู้กำกับภาพยนตร์ยุคหนึ่งเงียบชาวสเปนกับภาพยนตร์เรื่องนี้จาก Filmoteca de Catalunya และนั่นคือจุดเริ่มต้นของกระบวนการบูรณะที่ซับซ้อนของภาพยนตร์เรื่องนี้

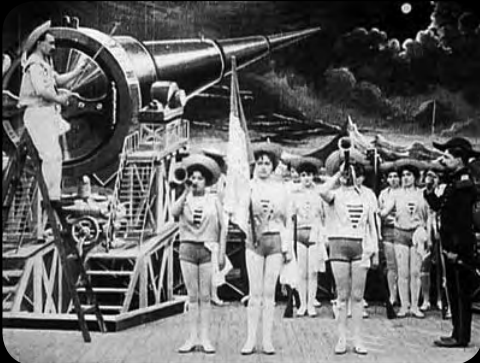
เนื่องจากสภาพฟิล์มที่เริ่มละลายติดกันในวงล้อเก็บฟิล์มอย่างแน่น ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญจากห้องทดลองพิจารณาแล้วพบว่าฟิล์มอยู่ในสภาพเกินเยียวยา เมื่ออยู่ในสภาพไม่มีอะไรจะเสีย ทีมงานของ Lobster Films จึงตัดสินใจพยายามแกะฟิล์มออกมาจากม้วนที่ละลายด้วยความใจเย็นอย่างถึงที่สุด ชิ้นเล็กบ้าง ใหญ่บ้าง แล้วค่อยนำมาประกอบเป็นเฟรมอีกที (ฟิล์มเรื่องนี้ประกอบด้วย ๑๓,๓๗๕ เฟรม) และเป็นเรื่องโชคดีอย่างมากที่ส่วนของฟิล์มที่ละลายติดกัน ไม่ได้เป็นส่วนของภาพ แต่เป็นส่วนขอบฟิล์มเสียเป็นส่วนใหญ่ แต่กระนั้นก็ตามภาพบางส่วนก็จางหายไปบ้างก็มี

หลังจากนั้น เจ้าหน้าที่ต้องนำสารเคมี ซึ่งผสมขึ้นเป็นพิเศษโดยหอภาพยนตร์ฝรั่งเศส (Archives Francaises du Film) เพื่อทำให้ฟิล์มที่มีสภาพที่กรอบแข็ง อ่อนตัวลงให้เหมือนสภาพดั้งเดิมของมันในช่วงระยะสั้นๆ ซึ่งจริงๆ แล้ว วิธีการนี้จะทำให้ฟิล์มต้นฉบับเสียหายมากขึ้น แต่เนื่องจากไม่มีทางเลือกมากนักจึงต้องเลือกใช้วิธีนี้ เพื่อจะสามารถนำฟิล์มที่อ่อนตัวเหล่านี้เข้าเครื่องสแกน ทำสำเนาฟิล์มต้นฉบับแบบดิจิทัลขึ้นมา

แต่กระนั้น ก็ไม่สามารถใช้วิธีสแกนฟิล์มกับฟิล์มทั้งหมด ฟิล์มกว่าครึ่งเรื่องอยู่ในสภาพที่กรอบแข็งและเปราะบางเกินกว่าจะนำเข้าเครื่องสแกนได้ (ต่อให้ใช้สารเคมีช่วยแล้วก็ตาม) ต้นปี ๒๕๔๓ ทางเจ้าหน้าที่จึงตัดสินใจเลือกใช้วิธีการนำกล้องดิจิทัลภาพนิ่งมาถ่ายภาพจากเศษฟิล์มต่างๆ เหล่านี้ที่มีมากกว่า ๕,๐๐๐ ชิ้น ให้อยู่ในรูปของไฟล์ดิจิทัล

ขณะนั้น ไฟล์ดิจิทัลเรื่อง A Trip to the Moon อยู่ในสภาพที่กระจัดกระจาย ไม่เรียงตามเรื่อง ขนาดไฟล์ความละเอียด และความคมชัด แตกต่างกัน เพราะด้วยกระบวนการที่มาที่แตกต่างกันไป เจ้าหน้าที่แล็บ Technicolor จึงต้องแก้ไขให้ภาพเหล่านี้เป็นไฟล์ DPX เหมือนกันให้หมดเสียก่อน (ไฟล์ DPX (Digital Picture Exchange) เป็นไฟล์มาตรฐานที่นิยมใช้สำหรับการซ่อมแซมภาพยนตร์) แล้วจึงใช้ A Trip to the Moon ฉบับขาวดำ ที่มีความละเอียดสูงจากกระบวนการเทเลซินแบบ HDCAM มาเป็นต้นฉบับอ้างอิงสำหรับการจัดเรียงเฟรม และเศษภาพที่กระจัดกระจายให้กลายเป็นภาพยนตร์ A Trip to the Moon ฉบับสมบูรณ์ กระบวนการจึงเริ่มแต่นำเศษภาพมาเทียบจากเฟรมต้นฉบับ เพื่อหาว่าเศษภาพเหล่านี้มาจากเฟรมไหน แล้วจึงเทียบว่าเฟรมนั้นอยู่ตรงส่วนไหนของฟิล์มทั้งเรื่อง นอกจากนี้ ยังเทียบดูอีกว่ามีภาพอะไรบ้าง ที่สูญหายไปจากฟิล์มเวอร์ชันสี เพื่อจะนำภาพนั้นๆ จากเวอร์ชันขาวดำมาใส่แทน

A TRIP TO THE MOON

ในส่วนของสีในฟิล์มนั้น ฟิล์มบางส่วนก็ยังคงมีสีอยู่ แต่บางส่วนของสีก็ซีดจาง บางส่วนก็ไม่เห็นสีเลย ดังนั้น ขั้นตอนสำหรับการใส่สีนี้คือการนำภาพแต่ละภาพมาเรียงต่อกัน เพื่อเปรียบเทียบสีของแต่ละภาพว่า สีไหนควรจะเป็นสีจริงมากที่สุด รวมทั้งสำหรับภาพขาวดำที่ถูกมาใส่แทนภาพที่หายไป ก็จะถูกแต้มสีเข้าไปให้เหมือนกับสีของภาพอื่นๆ

หลังจากที่เรียงเศษภาพที่กระจัดกระจายต่างๆ ให้กลายเป็นหนังทั้งเรื่องโดยสมบูรณ์แล้ว ก็ถึงขั้นตอนการทำความสะอาดภาพทั้งหมด พยายามลบรอยขีดข่วนต่างๆ ที่พอแก้ไขรักษาได้ รวมทั้งการปรับความสว่างของแสงของทั้งเรื่อง ความละเอียดของแต่ละภาพให้เท่ากัน ซึ่งจะทำให้ภาพไม่กระพริบ คนดูก็ไม่รู้สึกสะดุดกับภาพที่เห็นแต่อย่างไร

ถึงแม้ว่ากระบวนการซ่อมฟิล์มทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้จะใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือช่วยทั้งหมด แต่ผู้ซ่อมก็ต้องทำกันที่ละเฟรมๆ จนจบเรื่อง

สิ่งที่น่าสนใจอีกข้อหนึ่งของ A Trip to the Moon เวอร์ชันสี คือ คุณภาพของภาพนั้น ไม่ได้คมชัดเนียนแบบภาพยนตร์ดิจิทัลที่ผู้ชมสมัยใหม่คุ้นเคย ตรงกันข้าม ภาพต่างๆ ที่ผู้ชมได้เห็นได้แสดงร่องรอยของประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ที่มีอายุมากกว่าหนึ่งร้อยปีอย่างเด่นชัด ทั้งอาจจะเกิดจากเทคนิคภาพยนตร์ที่ยังอยู่ในขั้นทดลอง ทำให้แม้ภาพคนหายตัวๆ ก็ไม่ได้สิ้นไปได้อย่างที่ภาพยนตร์รุ่นใหม่เป็น หรือบางช่วงเห็น

ได้ชัดว่าฟิล์มมีรอยขีดข่วนที่เกินเยียวยา แต่กระนั้นก็ตาม ร่องรอยต่างๆ เหล่านี้ ยิ่งเสริมความมหัศจรรย์และความตื่นตาตื่นใจของ A Trip to the Moon มากขึ้นไปอีก เพราะมันเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของงานชิ้นนี้อยู่เหนือกาลเวลามากเพียงใด

ภาพยนตร์ A Trip to the Moon เวอร์ชันบูรณะสีนี้ถือเป็นผลลัพธ์ของความพยายามและความมุ่งมั่นที่ยาวนานของกระบวนการอนุรักษ์ภาพยนตร์ มันอาจจะไม่มีคุณค่าเชิงพาณิชย์มากเท่าการนำเงินที่ใช้ไปลงทุนสร้างภาพยนตร์ใหม่ขึ้นมาหนึ่งเรื่อง แต่มันทำให้ผู้ชมได้เล็งเห็นถึงคุณค่าของการเก็บและอนุรักษ์ฟิล์ม ซึ่งทำให้เรายังสามารถได้ดูความมหัศจรรย์ของภาพเคลื่อนไหวเหล่านี้ได้ แม้เวลาจะผ่านไปนานนับศตวรรษแล้วก็ตาม จิตสำนึกของการอนุรักษ์นี้ต่างหากที่มีคุณค่ามากกว่าสิ่งใดๆ

สำหรับคนไทยที่สนใจอยากดูภาพยนตร์A Trip to the Moon เวอร์ชันสีนี้ ขณะนี้ หอภาพยนตร์ พยายามติดต่อเพื่อนำมาจัดฉายให้คนไทยได้ดูโดยทั่วกัน ขอให้ติดตามข่าวจากหอภาพยนตร์ฯ ให้ดี หรือ หากทงไม่ไหว ท่านสามารถเข้ามาที่ห้องสมุดโสดทัศน์สถาน เชิด ทรงศรี เพื่ออ่านหนังสือ A Trip to the Moon Back in Color ซึ่งจัดพิมพ์ขึ้นพิเศษสำหรับการฉาย A Trip to the Moon เวอร์ชันสีใหม่นี้ ไปก่อนพลางๆ ก็ได้

★ ลานดารา ★

๒๓ ก.ค. ๕๕ เปิดตำนาน “น้ำผึ้งขม..ที่แสนหวาน”

สอาด เปี่ยมพงษ์สานต์ มีชื่อเล่นว่า เล็ก เกิดที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ เรียนจบชั้น ม.๖ จากโรงเรียนบพิตรพิมุข สอบเทียบชั้น ม.๘ ได้ทุนไปเรียนต่อด้านภาพยนตร์และโทรทัศน์ที่ประเทศญี่ปุ่น เริ่มเข้าทำงานเมื่อปี ๒๔๙๖ โดยการชักชวนของคุณจำนงค์ รังสิกุล ให้เป็นพนักงานจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๔ บางขุนพรหม เริ่มแสดงละครโทรทัศน์ครั้งแรกเมื่อปี ๒๔๙๘ ในเรื่อง ดึกเสียแล้ว ของคณะชื่นชมอุดมศิลป์ จากนั้นก็มีผลงานละครโทรทัศน์เป็นที่รู้จักมากมายโดยเฉพาะในบทบาท “ผู้ร้ายผู้ดี” ซึ่งระหว่างนั้น สอาดก็ยังพากย์หนังทีวี แลบทพากย์ เขียนบทโทรทัศน์และยังได้กำกับการแสดงละครอีกด้วย เพราะความมีชื่อเสียงอย่างมากในการแสดงโทรทัศน์ ทำให้ “ภาพยนตร์ไทยไตรมิตร” ของ แท้ ประกาศวุฒิสาร นำสอาดมาแสดงภาพยนตร์จอเงินเป็นครั้งแรกในเรื่อง เจ้าหญิง (สมบัติ-อริยญา) ในบทบาท “หลวงสรเดชฯ” ซึ่งสอาดก็ไม่ทำให้แฟนภาพยนตร์ผิดหวัง เจ้าหญิง เข้าฉายครั้งแรกเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๒ ที่โรงหนังเอ็มไพร์ จากนั้นชื่อของสอาด

ก็ปรากฏในภาพยนตร์อีกหลายเรื่อง เช่น ปราสาททราย (๒๕๑๒ มิตร-เพชรา) โทณ (๒๕๑๓ ไชยา-อริยญา) แม่ศรีไพร (๒๕๑๔ นาถ-เพชรา) แก้วขนเหล็ก (๒๕๑๔ วรรชิต-เพชรา) เจ้าลอย (๒๕๑๕ สมบัติ-อริยญา) น้ำผึ้งพระจันทร์ (๒๕๑๕ สมบัติ-เพชรา) แม่ยายสะอื้น (๒๕๑๕ สมบัติ-ทัศนารมณ)

บทบาทของสอาดที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น มักจะเป็นบทตัวร้ายมาดผู้ดีซึ่งเวลาร้ายก็จะร้ายสุดๆ ต่อมาพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ยุคล แห่งอศวินภาพยนตร์ จะสร้างเรื่อง “น้ำผึ้งขม” ซึ่งต้องใช้พระเอกที่มีอายุมาก รูปร่างหน้าตาไม่ถึงกับจะต้องหล่อ แต่ออกจะดูท้าวๆ แถมบางครั้งก็ต้องกักขะและดูดน ซึ่งพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ยุคล ก็เลือกสอาดให้รับบทนี้ แม้จะมีเสียงท้วงว่า “เอาผู้ร้ายมาเป็นพระเอก” แต่เพื่อความสมจริง ไม่หลอกคนดู สอาดจึงได้เป็นพระเอกภาพยนตร์ครั้งแรกและแสดงคู่กับนางเอกหน้าใหม่ นฤมล นิลวรรณ ซึ่งต่อมากลายเป็นตำนาน “น้ำผึ้งขม..ที่แสนหวาน” แต่สำหรับผู้สร้างทั่วไป ก็ยังยินดีที่จะเห็นสอาดในบทผู้ร้ายผู้ดีมากกว่า ทำให้สอาดมีผลงานภาพยนตร์ในลักษณะนั้นเรื่อยมา

นอกจากนี้ สอาด ยังเคยเป็นผู้กำกับภาพยนตร์เรื่อง มารรัก (๒๕๑๖ ไพโรจน์-มยุรีตร) ผ่าอย่างเดียว (๒๕๑๖ สมบัติ-อริยญา) ปี ๒๕๑๓ สอาดได้รับรางวัลสุพรรณหงส์เงินบทต่อสู้ดีเด่นจากเรื่อง ผ่าปิ่น ปี ๒๕๓๐ ได้รับรางวัลสุพรรณหงส์ผู้แสดงประกอบชายยอดเยี่ยมจากเรื่อง สะพานรักสารสิน

ส่วน นฤมล นิลวรรณ มีชื่อจริงว่า นฤมล เข้มเพชร ชื่อเล่นว่า ต้อย เกิดที่จังหวัดเชียงใหม่ จบครูชั้นประกาศนียบัตรสูง จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ระหว่างเรียนก็หารายได้พิเศษด้วยการเดินแฟชั่น โดยเฉพาะรายการ “เพื่อคุณที่รัก” ทางโทรทัศน์ช่อง ๗ ขาวดำ และเคยทำงานที่ร้านตัดเสื้อสรณา สยาม-สแควร์ เคยถ่ายปกนิตยสารต่าง ๆ ต่อมาสมชาย นิลวรรณ ก็พาไปเฝ้าพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ ยุคล เพื่อฝึกการแสดงและรับบทเป็น “กังสดาล” นางเอกภาพยนตร์เรื่อง น้ำผึ้งขม คู่กับ สอาด เปี่ยมพงษ์สานต์ เข้าฉายเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๑๗ ที่โรงหนังศาลาเฉลิมไทย จากนั้นก็มีผลงานอีกหลายเรื่อง เช่น สุดขอบฟ้า (๒๕๑๙ กรง-นฤมล) เลือกเกิดมาจน (๒๕๑๙ กรง-นัยนา) พิศวาส (๒๕๓๐ สุชาติ-เรียม-อรรพรม) ด้วยเกล้า (๒๕๓๐) ส.อ.ว.ห้อง ๒ รุ่น ๔๔ (๒๕๓๓ จินตหรา-สันติสุข)

★ ลานดารา ★

๒๐ สิงหาคม เนาวรัตน์ ยุกตะนันท์ นางเอกสาวเจ้าบทบาท อีกใบเกาของ จิรบันทึวงษ์ฟิล์ม

เนาวรัตน์ ยุกตะนันท์ ชื่อเล่นว่า เจ๊ียบ หรือ จิ๊ก เกิดเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑ ที่กรุงเทพมหานคร เข้าสู่วงการด้วยการประกวดมิสออดิซ ในปี ๒๕๑๘ ขณะเรียนอยู่ปีสุดท้าย แผนกเลขานุการ โรงเรียนเซนต์-จอร์จ ได้รับตำแหน่งขวัญใจช่างภาพและรองมิสออดิซ (เรวดี ปัตตะพงษ์ ครอบตำแหน่งมงกุฎมิสออดิซ) ต่อมาพลตำรวจตรี บันเทิง และ จีวรธรรม กัมปนาทแสนยากร ผู้สร้างภาพยนตร์แห่งค่ายจิรบันทึวงษ์ฟิล์ม ก็ชักนำให้มาเป็นนางเอกใหม่ในเรื่อง แผ่นดินของเรา คู่กับ สมบัติ เมทะนี กำกับการแสดงโดย ส.อาสนจินดา-แสนยากร เข้าฉายครั้งแรกวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๑๙ ที่โรงหนังศาลาเฉลิมไทย-สามย่าน แม้หนังจะมีถึง ๒ พระเอก ๓ นางเอกแสดงประกบกันแต่บทเด่นที่สุดกลับตกอยู่ที่ “ภักคินี” ที่เนาวรัตน์แสดง และคว้ารางวัลตุ๊กตาเงินหญิงในงานประกาศรางวัลตุ๊กตาทอง ครั้งที่ ๑๐ ในปี ๒๕๑๘ อีกด้วย จากนั้นชื่อของ เนาวรัตน์ ยุกตะนันท์ ก็ปรากฏอยู่ในผลงานภาพยนตร์หลายร้อยเรื่องที่สำคัญ ได้แก่ คนมีควา (๒๕๒๑ สรพงศ์) รักเอย(๒๕๒๑ พิศาล) จำเลยรัก (๒๕๒๑ ไพโรจน์) จิ๊กก็มิหวัใจ (๒๕๒๒ สมบัติ) สามใบเถา (๒๕๒๓ พล) ผ่าโลกบันเทิง (๒๕๒๗ ทุน) ฯลฯ แม้ในระยะหลัง เนาวรัตน์จะเปลี่ยนบทบาทให้มีความหลากหลายมากขึ้นและประสบความสำเร็จในภาพยนตร์ตลก อาทิเช่น เดอะเมีย (๒๕๔๘ นุสบา) เมลันรัก หมวยยกล้อ (๒๕๕๐) สะใภ้รื้อ..อ้อ (๒๕๕๑)

เนาวรัตน์ได้รับรางวัลนางเอกตุ๊กตาทอง ครั้งที่ ๑๓ จากเรื่อง ถ้าเธอยังมีรัก (๒๕๒๔) แสดงคู่กับสรพงศ์ ชาตรี กำกับโดย หม่อมเจ้าชาตรีเฉลิม ยุคล

กิจกรรม เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔

๑๙ พฤษภาคม คณะเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ Mr.Neten Dorjee (Executive Producer with the Bhutan Broadcasting Service Corporation) ศึกษาดูงานอนุรักษ์ ภาพยนตร์ และเยี่ยมชมในสำนักงานอื่น อาทิ พิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทย และห้องสมุดโฮสต์ที่ศูนย์สถาน เชิด ทรงศรี ซึ่งก่อนหน้านี้ กรมประชาสัมพันธ์ได้ส่งให้ นางสาวปวีณา นิภาวัฒนพงษ์ นักเรียนทุนระดับปริญญาโทด้านการอนุรักษ์สื่อโฮสต์ทัศน์ เข้าศึกษางานอนุรักษ์เป็นเวลา ๕ วัน

๒๔ พฤษภาคม

หอภาพยนตร์จัดรายการ ภาพยนตร์สนทนาประจำ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ ขึ้น ในหัวข้อ เรื่องเล่า และภาพแทนชนเผ่า

มลาปรีในภาพยนตร์ ซึ่งได้รับเกียรติจาก ดร.อิสระ ชูศรี ประธานศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรมใน ภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย มหาวิทยาลัยมหิดล ดร.โสฬส ศิริไสย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมและการพัฒนา และ ฉันทนา คำนาค นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตร สาขาวิชาวัฒนธรรมและการพัฒนา ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พร้อมชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสื่อภาพยนตร์กับวิชามนุษยวิทยา ที่คนส่วนใหญ่มีต่อชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย

๒๙ พฤษภาคม เวลา ๑๓.๐๐ น. ตามตารางโปรแกรมจัดฉาย ภาพยนตร์ของโรงภาพยนตร์ศรีศาลายา ได้จัดฉายภาพยนตร์ เรื่อง Yes or no อายรักก็รักเลย ซึ่งในวันนั้นหอภาพยนตร์ได้รับเกียรติจาก สรสวัสดิ วงศ์สมเพ็ชร (ผู้กำกับ) และ บัณฑิต ทองดี (โปรดิวเซอร์) ร่วมสนทนากับผู้ชมกับสิ่งที่พยายามถ่ายทอดผ่านสื่อ ภาพยนตร์ พร้อมทั้งมอบฟิล์มภาพยนตร์ให้กับหอภาพยนตร์ต่อไป...

๒๑ พฤษภาคม กิจกรรมลานดาราราชของหอภาพยนตร์ ได้เชิญ ๓ ดาราหญิงประทับรอยพิมพ์มือพิมพ์เท้าเป็นดาวดวงที่ ๑๑๒,๑๑๓ และ ๑๑๔ นำโดย ตุ๊กตา จินดาณัฐ สุทธิศา พัฒนุช และปริม ประภาพร ในครั้งนี้ทางหอภาพยนตร์ได้รับมอบรางวัลตุ๊กตาทองคำจาก ตุ๊กตา จินดาณัฐ และรางวัลสิงโตทะเลจากปริม ประภาพร โดยทางหอภาพยนตร์จะนำไปจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทยต่อไป

กิจกรรม เดือนมิถุนายน ๒๕๕๔

๔ มิถุนายน

วันเสาร์แรกของเดือนมิถุนายน หอภาพยนตร์จัดโปรแกรมภาพยนตร์สนทนาใน หัวข้อ การเมืองในภาพยนตร์ ซึ่งได้รับเกียรติจาก คุณศักดิ์นา ฉัตรกุล ณ อยุธยา นักวิชาการอิสระ ด้านแรงงาน หนึ่งในคณะกรรมการบริหารหอ- ภาพยนตร์ฯ ซึ่งกำลังศึกษาวิจัยเรื่องการเมืองใน ภาพยนตร์ไทย ร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ เปิด มุมมอง เพื่อกระเทาะเปลือกความบันเทิงที่ห่อหุ้ม ทัศนคติทางการเมืองในภาพยนตร์เรื่องต่างๆ

๗ มิถุนายน

งานสร้างเสริมสุขภาพ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยมหิดล จัดโครงการศูนย์ สุขภาพผู้สูงอายุประจำปี ๒๕๕๔ ขึ้น โดยหนึ่งในกิจกรรมที่จัดให้ผู้สูงอายุคือการนำผู้สูงอายุร่วมชมภาพยนตร์ที่ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายาทุกวันอังคาร

๒๕ มิถุนายน

มนัส กิ่งจันทร์ นักวิชาภาพยนตร์ เป็นตัวแทนหอภาพยนตร์ จัดฉายภาพยนตร์ในโครงการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมผ่านสื่อภาพยนตร์ที่จัดโดย หอภาพยนตร์ และ ออล แม็กกาซีน กิจกรรมดังกล่าวเป็นการฉายภาพยนตร์ ในห้องประชุมชั้นที่ ๑๑ ตึก ซีพี ทาวเวอร์ ซึ่งเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ฉาย ภาพยนตร์เรื่อง พ่อตาปิ่นโต หลังจากนั้นจะเป็นการสนทนาพูดคุยแลกเปลี่ยน ทัศนคติระหว่างวิทยากรและผู้ชมภาพยนตร์

๑๕ มิถุนายน สถาบันหนังไทย หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) จัดกิจกรรม Masterclass “ตัวตนโดยตัวงาน” โดย เจ้ย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ในวันอังคารที่ ๑๕ มิถุนายนที่ผ่านมา กิจกรรมนี้เป็นการ เปิดโอกาสให้ผู้สนใจผลงานของอภิชาติพงศ์ ผู้กำกับชาวไทยที่มีชื่อเสียง ระดับโลก เข้าฟังการบรรยายและการอภิปรายแนวคิดเบื้องหลังผลงาน ต่าง ๆ โดยตัวของอภิชาติพงศ์เอง ซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก

๑๕ มิถุนายน

เกรียงไกร อุณหะนันท์ พร้อมด้วย กาญจนา จินดาวัฒน์ ร่วมประทับรอย พิมพ์มือพิมพ์เท้าเป็นดาวดวงที่ ๑๑๕ และ ๑๑๖ บนลานดาราราช โดยทั้งสอง คนไม่ละทิ้งความเป็นพระเอกและนางเอกในการมาครั้งนี้เลย ในช่วง สนทนาในโรงภาพยนตร์ ทั้งสองได้เปิดใจถึงการแสดงภาพยนตร์ ละคร โททัศน์ และละครเวที ที่มีความยากง่ายแตกต่างกันออกไป ก่อนจะเปิด โอกาสให้แฟนคลับได้ถ่ายภาพและขอลายเซ็นกันอย่างเป็นมิตร

ครูโหวใจร้าย สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ร่วมกับ หอภาพยนตร์จัดฉายภาพยนตร์เรื่อง ครูโหว ใจร้าย จากการร่วมมือในทุก ๆ เดือนที่ผ่านมา ได้รับกระแสตอบรับจากบุคคลที่สนใจใน ละแวกใกล้เคียง และนักศึกษาที่สนใจเป็น จำนวนมาก ซึ่งในอนาคตหอภาพยนตร์ฯ ตั้งใจที่จะมีโครงการภาพยนตร์สโมสร ทั่วประเทศร่วมมือกับสถาบันการศึกษา และ หน่วยงานต่างๆ เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งให้กับ บุคคลที่รักการชมภาพยนตร์ได้ชมกัน

๒๙ มิถุนายน และ ๑ กรกฎาคม

นักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เข้ามาศึกษาดูงานของหอภาพยนตร์ร่วม ทั้งพิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทย เพื่อหาแรงดลใจ ตลอดจนพัฒนามุมมองของ การทำประโยชน์เพื่อสังคม

โปรแกรมฉายหนัง ณ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา

เดือนกรกฎาคมและสิงหาคมนี้ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา ได้เตรียมโปรแกรมที่จะนำความสุขมาให้แฟนฯ อย่างครบถ้วน มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

โดยในเดือนกรกฎาคม หอภาพยนตร์ร่วมกับมูลนิธิหนังไทย และอุทยานการเรียนรู้ จัดเทศกาลหนังของเด็กครั้งที่ ๓ ขึ้น โดยได้คัดเลือกภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้และพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของเด็กและเยาวชนมานำเสนอให้ผู้ชม ภาพยนตร์ทุกเรื่องเหมาะสมอย่างยิ่งในการจุดประกายจินตนาการมาเข้าชม ร่วมกับการจัดงานภาพยนตร์สนทนาในหัวข้อ เลือกภาพยนตร์อย่างไรให้เหมาะกับเด็กและเยาวชน

ส่วนเดือนสิงหาคม หอภาพยนตร์จะขอรำลึกการจากไปของผู้กำกับภาพยนตร์ไทยชั้นครู รัตน์ เปสตันยี ถึงแม้สร้างผลงานไว้เพียงไม่กี่เรื่อง แต่ภาพยนตร์ของท่านแต่ละเรื่องก็ได้รับการยอมรับแทบทั้งสิ้น ใครที่ยังไม่เคยชมผลงานของคุณรัตน์ ต้องถือโอกาสนี้มาพิสูจน์บนจอใหญ่เสียที

นอกจากนี้ หอภาพยนตร์ยังจัดฉายภาพยนตร์อีกหนึ่งโปรแกรมพิเศษเพื่อให้สอดคล้องกับวันสตรีไทย ซึ่งตรงกับวันที่ ๑ สิงหาคม ของทุกปี โดยหอภาพยนตร์ได้คัดเลือกภาพยนตร์ทั้งไทยและเทศ ที่นำเสนอภาพตัวละครหญิง ทั้งในแง่ของการเป็นเหยื่อความรุนแรง หรือเป็นผู้ที่ตกอยู่ท่ามกลางความรุนแรงที่พวกเธอไม่ได้กระทำ มากระจายจัดฉายในช่วง ๒ เดือนนี้ เพื่อหวังว่าผู้ชมภาพยนตร์จะได้เก็บเอาสิ่งที่ภาพยนตร์เหล่านี้นำเสนอไปตรึงคิดเปรียบเทียบกับสถานะของผู้หญิงในสังคมไทย รวมทั้งสำรวจความรุนแรงที่มีต่อผู้หญิงไทยในปัจจุบัน

สำหรับการเปลี่ยนแปลงของตารางฉายภาพยนตร์นี้คือ ภาพยนตร์ในโปรแกรมลานดารายจะถูกกระจายจัดฉายไปทั่วเดือน เพื่อให้โปรแกรมในแต่ละสัปดาห์ของโรงภาพยนตร์ศรีศาลายาหลากหลายมากยิ่งขึ้น รวมทั้งหอภาพยนตร์ได้รับการสนับสนุนภาพยนตร์ต่างประเทศเพิ่มขึ้น

รายละเอียดของโปรแกรมเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔

ศุกร์ที่ ๑ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. รักออกแบบไม่ได้

๒๕๔๑ / กำกับโดย ภิญโญ รุ่งธรรม / แกรมมี่ พิล์ม

หนังไทยยอดเยี่ยมของปี ๒๕๔๑ นำเสนอเรื่องของกลุ่มเพื่อน ๕ คนที่บังเอิญมีกรุ๊ปเลือด O Rh ลบ เหมือนกัน ความสัมพันธ์ของทั้งกลุ่มกลายเป็นความขัดแย้ง เมื่อความรักเข้ามาแทรกกลาง

เสาร์ที่ ๒ ก.ค. ๑๓.๐๐ น. ช็อคโกแลต (ผู้หญิงและความรุนแรง)

๒๕๕๑ / กำกับโดย ปรัชญา ปิ่นแก้ว / บริษัท สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

เด็กสาวออทิสติกผู้มีความสามารถพิเศษด้านศิลปะการป้องกันตัวกังฟู จากการดูหนังบรูซ ลี และมวยไทยจากการเฝ้าสังเกตค่ายมวย เธอต้องใช้ความสามารถพิเศษปกป้องแม่ของเธอ หนังแจ้งเกิดจีจ้า ในฐานะดาราสาวนักบู๊ได้อย่างสวยงาม

อาทิตย์ที่ ๓ ก.ค. ๑๓.๐๐ น. หัวใจกรม

๒๕๔๖ / กำกับโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล และ ไมเคิล เซาวานาคัย / จีเอ็มเอ็ม พิคเจอร์

อีกหนึ่งผลงานเลื่องชื่อของอภิชาติพงศ์ เมื่อ ไอออน พุทธิ สายลับสาวสวย ที่ต้องปลอมตัวในคราบผู้ชาย ได้รับมอบหมายปฏิบัติการลับจากคณะรัฐบาลไทย ให้ไปสืบคดีลับของครอบครัวไฮโซ

จันทร์ที่ ๕ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. Cops and Robbers (Guardie e Ladri)

๒๔๙๔ / กำกับโดย Mario Monicelli / สนับสนุนโดย Moviemov เทศกาลภาพยนตร์อิตาลี

(ภาษาอิตาเลียน พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

หนังตลกจากอิตาลี เจ้าของรางวัลบทยอดเยี่ยมจากเทศกาลหนังเมืองคานส์ หนังพูดถึงกลุ่มโจรฉลาด ที่สามารถดักทางกลุ่มตำรวจชุมชุมได้ทุกทาง Mario Monicelli ถือเป็นหนึ่งในผู้กำกับระดับตำนานของวงการหนังอิตาลี

อังคารที่ ๕ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. มหาลัยสยองขวัญ (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๕๒ / กำกับโดย บรรจง สินธมมงคลกุล และสุทธิพร ทับทิม / บริษัท สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

ตำนานความสยองขวัญของแต่ละมหาวิทยาลัย ตอนลิฟต์แดงถูกกล่าวถึงอย่างมาก เพราะเนื้อหาที่น่าสยอง ความสยองขวัญที่เกิดจากความขัดแย้งทางการเมือง และการเรียกร้องประชาธิปไตยของกลุ่มนักศึกษา ในขณะที่ตอนป๊อก ป๊อก คริต แสดงให้เห็นความรุนแรงที่ผู้หญิงต้องเผชิญ หากไม่ระวังตัว

พุธที่ ๖ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. House of Sand (Casa de Areia)

(ผู้หญิงกับความรุนแรง) ๒๕๔๘ / กำกับโดย Andrucha Waddington / สนับสนุนโดยสถานทูตบราซิล

(ภาษาโปรตุเกส พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

หญิงสาวคนหนึ่งกับแม่ของเธอ เดินทางเพื่อมาอยู่กลางทะเลทราย ในช่วงปี ๑๙๑๐ แม้เธอจะเกลียดดินแดนที่ว่างเปล่า และเต็มไปด้วยความรุนแรงเพียงใด แต่ดูเหมือนเธอก็ไม่สามารถหนีออกจากที่นั่นได้

พฤหัสบดีที่ ๗ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. อำแดงเหมือนกับนายริด (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๓๗ / กำกับโดย เชิด ทรงศรี / บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด

หนังพาเราย้อนไปช่วงรัชกาลที่ ๔ เมื่อผู้หญิงมีค่าเป็นเพียงแค่ “วัวควาย” เรื่องเกิดขึ้นเมื่อหญิงสาวคนหนึ่งไม่ยอมขายตัวตามความต้องการของพ่อ รวมทั้งเธอยังต้องการที่จะเลือกคู่ด้วยตัวเอง แม้ว่าบุคคลที่เธอหมายปองจะเป็นพระก็ตาม

ศุกร์ที่ ๘ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. กะปิ ลิงจ๋อไม่หลอกจ้าว (เทศกาลหนังของเด็ก)

๒๕๕๓ / กำกับโดย นิติวัฒน์ ชลวนิชศิริ / สนับสนุนโดย บริษัท สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

เด็กกำพร้าวัยสิบขวบ ต้องสร้างสัมพันธ์กับลิงกะปิ ที่ไม่เคยเชื่อฟังใคร เพื่อจะฝึกฝนลิงสำหรับเข้าแข่งขันเก็บมะพร้าว ซึ่งมีเดิมพันเป็นที่ดินและบ้าน ที่นายทุนต้องการซื้อไปทำโครงการโรงงานผลิตไฟฟ้า

เสาร์ที่ ๙ ก.ค. ๑๕.๐๐ น. - ๑๘.๐๐ น. ฉายหนังสั้นสำหรับเด็ก

และ ภาพยนตร์สนทนาประเด็นเลือกภาพยนตร์อย่างไรให้เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน (เทศกาลหนังของเด็ก)

อาทิตย์ที่ ๑๐ ก.ค. ๑๓.๐๐ น. The Story of Young Elephant

(เทศกาลหนังของเด็ก) ๒๕๒๙ / กำกับโดย Kinoshita Ryo / สนับสนุนโดยมูลนิธิญี่ปุ่น

๑๕.๐๐ น. Sergeant Pepper (เทศกาลหนังของเด็ก)

๒๕๔๗ / กำกับโดย Sandra Nettelback / สนับสนุนโดยสถาบันเกอเธ่

จันทร์ที่ ๑๑ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. Emil and the Detective (เทศกาลหนังของเด็ก)

๒๕๔๔ / กำกับโดย Franziska Buch / สนับสนุนโดยสถาบันเกอเธ่

อังคารที่ ๑๒ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. Taina ๒: A New Amazon Adventure

(เทศกาลหนังของเด็ก) ๒๕๔๗ / กำกับโดย Mauro Lima / สนับสนุนโดยสถานทูตบราซิล

พุธที่ ๑๓ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. Sergeant Pepper (เทศกาลหนังของเด็ก)

๒๕๔๗ / กำกับโดย Sandra Nettelback / สนับสนุนโดยสถาบันเกอเธ่

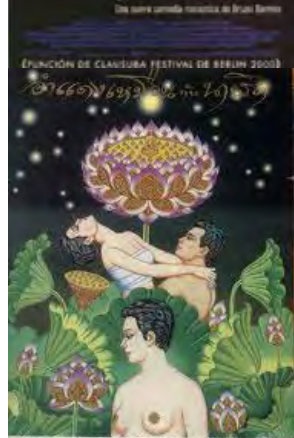
พฤหัสบดีที่ ๑๔ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. The Fox and the Child (เทศกาลหนังของเด็ก)

๒๕๕๐ / กำกับโดย Luc Jacquet / สนับสนุนโดย บริษัท สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

ศุกร์ที่ ๑๕ ก.ค. ๑๓.๐๐ น. - ๑๕.๐๐ น. หนังสั้นสำหรับเด็กและเยาวชนชุด ๑ (เทศกาลหนังของเด็ก)

Taina ๒: A New Amazon Adventure

(เทศกาลหนังของเด็ก) ๒๕๔๗ / กำกับโดย Mauro Lima / สนับสนุนโดยสถานทูตบราซิล

จดหมายข่าวหอภาพยนตร์

เสาร์ที่ ๑๖ ก.ค. ๑๓.๐๐ น. **หมีลับสำหรับเด็กและเยาวชนชุด ๒** (เทศกาลหนังของเด็ก)
๑๕.๐๐ น. **Gomen** (เทศกาลหนังของเด็ก)

๒๕๔๓ / ผู้กำกับ Shin Togashi / สนับสนุนโดยมูลนิธิญี่ปุ่น

อาทิตย์ที่ ๑๗ ก.ค. ๑๓.๐๐ น. **หมีลับสำหรับเด็กและเยาวชนชุด ๑** (เทศกาลหนังของเด็ก)
๑๕.๐๐ น. **Emil and the Detective** (เทศกาลหนังของเด็ก)

๒๕๔๔ / กำกับโดย Franziska Buch / สนับสนุนโดยสถาบันเกอเธ่

จันทร์ที่ ๑๘ ก.ค. ๑๓.๐๐ น. **หมีลับสำหรับเด็กและเยาวชนชุด ๒** (เทศกาลหนังของเด็ก)
๑๕.๐๐ น. **พิลล่อและดอกไม้** (เทศกาลหนังของเด็ก)

๒๕๒๘ / กำกับโดย ยุทธนา มุกดาสนิท / สนับสนุนโดย บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด

หนังไทยยอดเยี่ยมจากบทประพันธ์ซึ่งได้รับการยกย่องให้เป็นหนังสือดีที่เด็กและเยาวชนควรอ่าน ที่เล่าเรื่อง
ฮุยัน เด็กหนุ่มอิสลามยากจนที่ต้องออกจากโรงเรียนเพื่อช่วยเหลือครอบครัวด้วยการขายไอศกรีม แต่ชายไม่ตื่นัก
เขาได้มาพบกับมิมปี เพื่อนร่วมห้องที่ออกจากโรงเรียนมาขายของเช่นเดียวกันกับเขา ทั้งคู่บังเอิญได้นั่งรถไฟ
ข้ามชายแดน และที่นั่นพวกเขาได้พบกับแก๊งลักลอบขนส่งของข้ามพรมแดน

อังคารที่ ๑๙ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. **ชิงหมาเถิด**

๒๕๕๓ / กำกับโดย พงษ์พัฒน์ วชิระบรรจง / บริษัท โมทีฟ พลัส จำกัด

หนังตลกเสียดสีสังคม ในยามที่คนส่วนใหญ่ของประเทศเห่อหมาหิมะ ชายหนุ่ม ๓ คน ตัดสินใจโยยหมาหิมะนั้น
โดยต่างมีเหตุผลที่ต่างกัน แต่ต้องมารวมมือกัน เพราะพวกเขาทั้งสามกำลังถูกตามล่าจากมือปืนปริศนา

พุธที่ ๒๐ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. **Breathless** (À bout de souffle)

๒๕๐๓ / กำกับโดย Jean-Luc Godard / สนับสนุนโดยสถาบันฝรั่งเศส

(ภาษาฝรั่งเศส พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

หนึ่งในหนังดังขึ้นทั้งระดับโลกของ Godard ผู้กำกับ French New Wave ที่เล่าเรื่องความสัมพันธ์ของหนุ่มสาว
ในยุคฝรั่งเศสยุค ๖๐ เมื่อโจรหนุ่มพยายามหนีตำรวจ แล้วพยายามชวนสาวสวยสุดเก๋ไปซ่อนตัวที่อิตาลีกับเขา

พฤหัสบดีที่ ๒๑ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. **Adrenaline Drive**

๒๕๔๒ / กำกับโดย Shinobu Yaguchi / สนับสนุนโดย มูลนิธิญี่ปุ่น

(ภาษาญี่ปุ่น พร้อมคำบรรยายภาษาไทย)

หนังโรแมนติคคอมดี้ที่โด่งดังจากญี่ปุ่น เมื่อพยาบาลสาวกับชายหนุ่มเสมียนบริษัทเช่ารถ ต้องเผชิญมาเจอกระเป๋
เงินของแก๊งยาгуซ่า ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงเริ่มต้นขึ้นจากการร่วมมือกันหนีแก๊งยาгуซ่า

ศุกร์ที่ ๒๒ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. **สอว.ห้อย ๒ รุ่น ๕๕** (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๓๓ / กำกับโดย บัณฑิต ฤทธิกุล / บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด

กลุ่มเพื่อนผู้หญิงที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาด้วยกัน แม้แต่ละคนจะแยกย้ายไปมีชีวิตที่แตกต่างกันไป
แต่พวกเธอก็ได้พบบทเรียนว่าสถานะของผู้หญิงในสังคมไทยนั้นต้อยกว่าผู้ชายเป็นอย่างมาก

เสาร์ที่ ๒๓ ก.ค. ๑๓.๓๐ - ๑๗.๓๐ น. **กิจกรรมลานดาร**

พิมพ์มือ พิมพ์เท้า สะอาด เปี่ยมพงษ์สานต์ และ นฤมล นิลวรรณ

อาทิตย์ที่ ๒๔ ก.ค. ๑๓.๐๐ น. **น้ำพิฆะบ**

๒๕๑๗ / กำกับโดย พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ยุคล

ชายหนุ่มนักธุรกิจมีความแค้นฝังใจกับแฟนสาวที่ทิ้งเขาไป เมื่อหญิงสาวกลับมาขอความช่วยเหลือจากเขา
เขาจึงแค้นด้วยการซื้อตัวลูกสาวของเธอ ก่อนที่ความรักจะหลอมละลายให้ความแค้นในใจเขาดับไป

จันทร์ที่ ๒๕ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. **นาคปรก**

๒๕๕๓ / กำกับโดย ภาวัต พนังคศิริ / บริษัท สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

เมื่อกลุ่มโจรพบว่าสถานที่ที่ซ่อนเงินที่ปล้นมาได้กลายเป็นโบสถ์ไปแล้ว พวกเขาตัดสินใจบวชเป็นพระ
เพื่อหาทางนำเงินออกมาจากวัดให้ได้

อังคารที่ ๒๖ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. **In the City of Sylvia** (En la ciudad de Sylvia)

๒๕๕๐ / กำกับโดย José Luis Guerin / สนับสนุนโดยสถานทูตสเปน และ AECID

(ภาษาสเปน พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

เมื่อชายหนุ่มหน้าใสยังคงประทับใจเสน่ห์ของหญิงสาวแสนน่ารัก เขาตัดสินใจกลับไปเมืองนั้นอีกครั้ง
เพื่อตามหาหญิงสาวคนนั้น เสน่ห์ของนักแสดงทั้งคู่ มัดใจคนดูในหลากหลายเทศกาลภาพยนตร์ฯ ทั่วโลก

พุธที่ ๒๗ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. **ตลาดพรหมจารี** (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๓๑ / กำกับโดย ณรงค์ จารุจินดา / บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด

หญิงสาววัย ๑๘ ปี ได้เรียนรู้จักโลกที่เต็มไปด้วยการกดขี่ทางเพศ ไม่ว่าจากผู้ชายที่พยายามมาขอความรักจาก
เธอ พ่อเลี้ยงที่ขายเธอให้กับช่อง หนังสือท่อนภาพผู้หญิงที่อยู่ในภาวะของคนที่ไม่มีความเลือกมากนัก

พฤหัสบดีที่ ๒๘ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. **In July** (Im Juli)

๒๕๕๓ / กำกับโดย Fatih Akin / สนับสนุนโดยสถาบันเกอเธ่

(ภาษาเยอรมัน บรรยายภาษาอังกฤษ)

เมื่อครูหนุ่มผู้ชอบมีเรื่องกับคนอื่น ๆ ได้เจอหญิงสาวแปลก ที่พยายามทำความรู้จักเขาและชายแหวนมายาที่มี
พระอาทิตย์บนแหวน และทำนายว่าเขาจะเจอหญิงสาวที่มีพระอาทิตย์ ครูหนุ่มไม่เชื่อ แต่ไม่เข้าดูเหมือน
คำทำนายแปลกๆ กำลังจะเป็นจริง

ศุกร์ที่ ๒๙ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. **ดูหนังกับโดม**

เสาร์ที่ ๓๐ ก.ค. ๑๓.๐๐ น. **เรื่องตลก ๖๙** (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๔๒ / กำกับโดย เป็นเอก รัตนเรือง / บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด

หนังยอดเยี่ยมของปี ๒๕๔๒ เมื่อหญิงสาวต้องออกจากงานเพราะภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เธอพบกล่องเงินล้านอยู่
หน้าห้องของเธอ ด้วยความโลภ เธอจึงตัดสินใจเก็บเงินนั้นไว้ ซึ่งนั่นนำเธอเข้าไปอยู่ท่ามกลางความรุนแรง

อาทิตย์ที่ ๓๑ ก.ค. ๑๓.๐๐ น. **Young @ Heart**

๒๕๕๐ / กำกับโดย Stephen Walker และ Sally George / สนับสนุนโดย House Rama

(ภาษาอังกฤษ พร้อมคำบรรยายไทย)

หนังสารคดีที่ว่าด้วยวงนักร้องประสานเสียงผู้สูงอายุจากเมืองแมสซาชูเซต ที่อายุเป็นเพียงแค่ตัวเลข เพลงที่ พ
พวกเขาเลือกร้องล้วนแล้วแต่เป็นเพลงป๊อปร็อคสมัยใหม่ นี่คือการศรัทธาที่สร้างกำลังใจให้ผู้ชมมาแล้วทั่วโลก

รายละเอียดของโปรแกรมเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕

จันทร์ที่ ๑ ส.ค. ๑๗.๓๐ น. **หนึ่งใจเดียวกัน**

๒๕๕๑ / กำกับโดย สิริปกรณ์ วงศ์เจริญวัตร / บริษัท โอเรียนทอลายส์ จำกัด

นักธุรกิจสาวผู้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน กลับต้องล้มเหลวในการทำหน้าที่แม่ เมื่อเธอไม่เข้าใจลูกสาว
เธอเอง จนกระทั่งอุบัติเหตุพรากลูกเธอไป เธอจึงเริ่มค้นหาตัวตนและเข้าใจลูกสาวของเธอมากขึ้น

อังคารที่ ๒ ส.ค. ๑๗.๓๐ น. **Il marchese del Grillo**

๒๕๒๔ / กำกับโดย Mario Monicelli / สนับสนุนโดย Moviemov เทศกาลภาพยนตร์อิตาลี

(ภาษาอิตาลี พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

หนังตลกจากอิตาลี ที่เล่าชีวิตของมาควิสทิลโล ชายหนุ่มอารมณ์ดี เฉลียวฉลาด และ เจ้าชู้เป็นที่หนึ่ง ที่มีกะ
ชอบแต่งเรื่องและเล่นมุกตลกต่างๆ นานา ซึ่งเสียดสีสังคมชั้นสูงและพวกเคร่งศาสนา

พุธที่ ๓ ส.ค. ๑๗.๓๐ น. **จำเลยรัก** (โปรแกรมพิเศษลานดาร)

๒๕๒๑ / กำกับโดย เมตต์ ภัคศิริจิตร / บางกอกการภาพยนตร์

หญิงสาวถูกชายหนุ่มเข้าใจผิดว่าเป็นเหตุให้น้องชายเขาต้องตาย เขาแค้นผู้หญิงสาวด้วยการจับตัวเธอไป
ความสัมพันธ์ของหญิงสาวกับชายหนุ่มเกิดขึ้นท่ามกลางความไม่เชื่อใจกันและกัน

จดหมายข่าวหอภาพยนตร์

พฤษภดับถึ่ ๔ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. Sadako Story

๒๕๓๒ / กำกับโดย Seijirō Kōyama / สนับสนุนโดยมูลนิธิญี่ปุ่น

ตำนานการพิบนกระเรียนพันตัวเพื่ออธิษฐานขอพรถูกถ่ายทอดลงบนแผ่นฟิล์ม เมื่อเด็กสาววัย ๑๒ ปี ล้มป่วยลงจากโรคมะเร็งในเม็ดเลือด แม้ว่าพ่อแม่ของเธอจะพยายามปกปิด แต่ในที่สุดเธอก็รู้จนได้

ศุกรถึ่ ๕ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. เทพธิดาโรงแรม (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๑๗ / กำกับโดย หม่อมเจ้าชาตรีเฉลิม ยุคล / ละโว้ภาพยนตร์

หญิงสาวใจแตกถูกแฟนหนุ่มหลอกให้มาขายตัวในกรุงเทพฯ จากหญิงสาวไม่ประสีประสาต่อโลก มองโลกด้วยสายตานักฝัน ได้เริ่มเปลี่ยนไปสู่การมองเห็นความเป็นจริงของโลกว่าไม่ได้สวยงามอย่างที่เธอวาดฝันไว้

เสาร์ถึ่ ๖ ส.ค. ๑๗.๐๐ U. ชั่วฟ้าดินสลาย (รำลึกรัตน เปสตันยิ)

๒๔๘๘ / กำกับโดย มารุต / มูลนิธิหนังไทย (ภาษาไทย พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

ชั่วฟ้าดินสลายเวอร์ชันแรกที่ออกฉาย แม้ว่าหนังจะสร้างมากกว่า ๕๕ ปี แต่คุณภาพของหนังก็ประทับใจกับแก่นของบทประพันธ์ ทำให้หนังเรื่องนี้ได้รับคำชมอย่างมาก และถึงแม้ว่าจะดูในปัจจุบัน คุณค่าของหนังก็ยังอยู่เหนือกาลเวลา

อาทิตย์ถึ่ ๗ ส.ค. ๑๗.๐๐ U. เจ้าบวกระจอก

๒๕๕๒ / กำกับโดย อนินชา สุวิชาวรพงศ์ / บริษัท อิล็คทิก อิลส์ จำกัด (ภาษาไทย พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

ภาพยนตร์นอกระแสที่ไปสร้างชื่อ และคว้ารางวัลจากเทศกาลมากมายรวมทั้งเทศกาลหนัง ร็อตเตอร์ดาม เล่าเรื่องลูกชายที่ประสบอุบัติเหตุจนพิการ เขาโทษพ่อของเขาเองเป็นว่าต้นเหตุของอุบัติเหตุ

จันทรถึ่ ๘ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. คินบาวพรหมพืรม (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๔๖ / กำกับโดย มานพ อุดมเดช / บริษัท สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

หนังได้แรงบันดาลใจจากข่าวอาชญากรรมรุมไทม์และฆาตกรรมอำพรางคดีที่เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๒๐ โดยเหยื่อคือหญิงวิกลจริตที่ต้องการตามหาสามีของเธอ

อังคารถึ่ ๙ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. ริกเวย์ (โปรแกรมพิเศษลานดารา)

๒๕๒๑ / กำกับโดย หม่อมเจ้า ทิพยฉัตร ฉัตรชัย / เอฟเพ็กซ์ โปรดักชั่น

หญิงสาวผู้สูงศักดิ์หลงรักผู้ชายที่มีครอบครัวแล้ว เธอผิดหวังอย่างมาก จึงตัดสินใจเดินทางไปพักผอนที่ไร่ของพี่ชายไม่แท้ที่เธอสนิทตั้งแต่เด็ก ความผูกพันแบบพี่น้องได้กลายเป็นความรักท่ามกลางบรรยากาศที่สวยงาม

พุธถึ่ ๑๐ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. Madame Freedom

๒๔๔๙ / กำกับโดย Han Hyeong-Mo/ สนับสนุนโดยหอภาพยนตร์เกาหลี

(ภาษาเกาหลี พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

หนังเกาหลีคลาสสิกหาดูได้ยาก หนังประสบความสำเร็จอย่างสูงเมื่อตอนออกฉายและสร้างกระแสวิจารณ์มากมาย

หนังเล่าเรื่องชีวิตคู่ของอาจารย์มหาวิทยาลัยกับแม่บ้านที่ออกไปทำงานนอกบ้าน แต่ต้องเจอบททดสอบชีวิตคู่

โดยเฉพาะฝ่ายหญิงเมื่อมีชายหนุ่มมาติดพันเธอ

พฤษภดับถึ่ ๑๑ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. Thelma & Louise (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๓๔ / กำกับโดย Ridley Scott / บริษัท แคททาลิสท์อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด

(ภาษาอังกฤษ พร้อมคำบรรยายภาษาไทย)

สองแม่บ้านเพื่อนซี้ต้องการหนีหนีความน่าเบื่อของงานบ้านด้วยการเดินทางไปพักผ่อน แต่ตลอดการเดินทาง ทั้งสองกลับต้องเผชิญการเหยียดเพศหญิง ทั้งสองจึงเลือกที่จะตอบโต้ด้วยความรุนแรงกลับไป

ศุกรถึ่ ๑๒ ส.ค. ๑๗.๐๐ U. แพรดำ (รำลึกรัตน เปสตันยิ และ ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๐๔ / กำกับโดย รัตน์ เปสตันยิ / มูลนิธิหนังไทย (ภาษาไทย พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

ความสัมพันธ์ของมายสาวลูกติดกับหนุ่มคนคุมไนท์คลับ ทำให้เธอต้องเข้าไปพัวพันกับเหตุฆาตกรรม ซึ่งเปลี่ยนชีวิตของเธอไปไม่มีวันเหมือนเดิม หนังได้รับการยกย่องอย่างสูง รวมทั้งการได้รับคัดเลือกเข้าประกวดในงานเทศกาลภาพยนตร์เบอร์ลิน

เสาร์ถึ่ ๑๓ ส.ค. ๑๕.๐๐ U. ภาพยนตร์สนทนา เรื่อง ภาพยนตร์ขว

รัตน์ เปสตันยิ ในสายตาของคนรุ่นใหม่

อาทิตย์ถึ่ ๑๔ ส.ค. ๑๗.๐๐ U. สวรรค์มืด (รำลึกรัตน เปสตันยิ)

๒๕๐๑ / กำกับโดย รัตน์ เปสตันยิ / มูลนิธิหนังไทย (ภาษาไทย พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

หนังเพลงผลงานของรัตน์ เปสตันยิ เล่าเรื่องความรักคล้าน้ำตา เมื่อหนุ่มเก็บขยะ ได้ช่วยเหลือหญิงสาวจรจัด ทั้งคู่ก่อร่างความรักกันท่ามกลางความยากจน จนกระทั่งชายหนุ่มต้องไปรบที่สงครามเกาหลี ส่วนหญิงสาวได้รับการอุปการะจากเศรษฐินี

จันทรถึ่ ๑๕ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. คืบไร่มา (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๔๗ / กำกับโดยพิมพกา ไตวิระ / บริษัท จีเอ็มเอ็ม พิกเจอร์ส

หญิงสาวผู้หนึ่งพบว่าเจ้าบ่าวของเธอหายไปอย่างไร้ร่องรอยในวันแต่งงาน เธอจึงออกตามหาเขา แล้วจึงได้พบเบื้องหลังของสามีที่เธอไม่เคยรู้ และความรุนแรงในครอบครัวที่ผู้หญิงมักจะเป็นเหยื่ออยู่เสมอ

อังคารถึ่ ๑๖ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. Hiroshima mon Amour

๒๕๐๒ / กำกับโดย Alain Resnais / สนับสนุนโดยมูลนิธิฝรั่งเศส

(ภาษาฝรั่งเศส พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

หนังคลาสสิก French New Wave เรื่องดัง นำเสนอบทสนทนาของชายหนุ่มชาวญี่ปุ่นและหญิงสาวชาวฝรั่งเศสที่กล่าวถึงความทรงจำและสิ่งที่ลืมเลือนของความสัมพันธ์ช่วงสั้นๆ ของทั้งคู่ และนำมาเปรียบกับการทิ้งระเบิดปรมาณูที่เมืองฮิโรชิมา

พุธถึ่ ๑๗ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. โรงแรมบรค (รำลึกรัตน เปสตันยิ)

๒๕๐๐ / กำกับโดย รัตน์ เปสตันยิ (ภาษาไทย พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

หนังแปลกล้ำแห่งยุคสมัย เล่าเรื่องซุลมุนในโรงแรมสวรรค์ ที่มีแขกเข้าพักมาสร้างเรื่องมากมาย ไม่ว่าจะเป็นชายหนุ่มซี้หูดหิด หญิงสาวประหลาดที่มีบุคลิกลึกลับ คนดูแลกิจการโรงแรมแซมบั้งดื้อโลก และแก๊งเสื่อที่มาดักปล้นเงิน

พฤษภดับถึ่ ๑๘ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. A Brand New Life

๒๕๕๒ / กำกับโดย Ounie Lecomte / สนับสนุนโดย โรงภาพยนตร์ เฮาส์ อาร์ชีเอ

(ภาษาเกาหลี พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

เด็กสาวถูกพอนามาทิ้งให้อยู่ที่สถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้า เธอเฝ้ารอว่าพอจะกลับมารับเธอ แต่สุดท้ายเธอก็ต้องยอมจำนนว่าพ่อได้ทิ้งเธอไปแล้ว เธอจึงต้องพยายามทำตัวให้มีเศรษฐกิจดีสักคนมาอุปถัมภ์เธอ หนึ่งกวาดคำชมมาจากเทศกาลภาพยนตร์ทั่วโลกรวมทั้งเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ และเบอร์ลิน

ศุกรถึ่ ๑๙ ส.ค. ๑๗.๐๐ U. เฮง สอว์รอยปี (โปรแกรมพิเศษลานดารา)

๒๕๒๕ / กำกับโดย ดอกดิน กัญญามาลย์ / กัญญามาลย์ภาพยนตร์

เมื่อทหารผ่านศึกตาบอดที่แสนดีได้รับการเจียดเงินรางวัลที่หนึ่งจากลูกค้าที่ซื้อล็อตเตอรี่จากเขาไป หลังจากนั้นเขาได้เป็นนักร้องดัง และได้เป็นเจ้าของบ่อน้ำมัน แต่เขาจะรู้ได้อย่างไรว่าผู้หญิงที่เขาหลงรักจะรักเขาจริง

เสาร์ถึ่ ๒๐ ส.ค. ๑๗.๓๐ – ๑๗.๓๐ U. กิจกรรมลานดารา

พิมพมื่อ พิมพเท้า ของเนาวรัตน์ ยุคตะนันท์

อาทิตย์ถึ่ ๒๑ ส.ค. ๑๗.๐๐ U. แพนดินของเรา (โปรแกรมพิเศษลานดารา)

๒๕๑๙ / กำกับโดย ส.อาสนจินดา / จิรบันเทิงฟิล์ม

ผลงานแจ้งเกิดของเนาวรัตน์ ยุคตะนันท์ ที่ทำให้เธอได้รับรางวัลตุ๊กตาทองยอดเยี่ยม จากการรับบทหญิงสาวสูงศักดิ์ แต่ด้วยความผันผวนทางการเมือง ทำให้เธอได้เรียนรู้ว่าโลกแห่งความจริงไม่ได้สวยงามอย่างที่เธอคิด

จันทรถึ่ ๒๒ ส.ค. ๑๗.๓๐ U. บอดี้ ศพ ๑๙ (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๕๐ / กำกับโดย ปวิณ ภูริจิตปัญญา / บริษัท จีทีเอช จำกัด

หนังจิตวิทยาและสยองขวัญเรื่องนี้ นำเสนอเรื่องของชายหนุ่มที่ฝันเห็นผู้หญิงถูกฆ่าอย่างโหดเหี้ยม หนึ่งพาผู้ชมตามหาคำตอบของปริศนาลึกลับนี้ จนพบการฆาตกรรมอำพรางที่ผู้หญิงเป็นเหยื่อ และการล้างแค้นของเธอ

จดหมายข่าวหอภาพยนตร์

อังการที่ ๒๓ ส.ค. ๑๗.๓๐ น. Bossa Nova

๒๕๔๓ / กำกับโดย Bruno Barreto / สนับสนุนโดยสถานทูตบราซิล

(ภาษาโปรตุเกส พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

หนังโรแมนติกคอมเมดี้จากบราซิล เมื่อกลุ่มคนที่หลากหลายต้องมาค้นหาความรักในเมืองริโอ เดอจาเนโร ที่เปี่ยมล้นไปด้วยเสน่ห์ของดนตรีบอสซา โนวา

พุธที่ ๒๔ ก.ค. ๑๗.๓๐ น. น้ำตาลไม่หวาน (ร่ำลือรัดน์ เปสตันยี)

๒๕๐๗ / กำกับโดย รัดน์ เปสตันยี / มุลนิธิหนังไทย (ภาษาไทย พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

ผลงานเรื่องสุดท้ายของรัดน์ เปสตันยี เล่าเรื่องชวนหัวของชายหนุ่มเศรษฐินีเสียสละเมียที่ถูกบังคับให้แต่งงานกับหญิงสาวลูกครึ่งอินเดียเพื่อจะได้สมบัติ โดยที่เขาไม่เต็มใจ เขาจึงกลั่นแกล้งหญิงสาวต่างๆ นานา

พฤหัสบดีที่ ๒๕ ส.ค. ๑๗.๓๐ น. Run Lola Run (Lola Rennt) (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๔๑ / กำกับโดย Tom Tykwer / สนับสนุนโดย สถาบันเกอเธ่ (ภาษาเยอรมัน คำบรรยายภาษาอังกฤษ)

หนังเยอรมันร่วมสมัยที่มีชื่อเสียงที่สุด หนังเล่าเรื่องของหญิงสาวผมแดงมีเวลาเพียง ๒๐ นาที ที่จะหาเงินหนึ่งแสนมาร์กเพื่อไปช่วยแฟนหนุ่มของเธอ หนังโดดเด่นอย่างมากด้วยเทคนิคภาพยนตร์และเทคนิคการเล่าเรื่อง

ศุกร์ที่ ๒๖ ส.ค. ๑๗.๓๐ น. ดุหมั่นกับโอม

เสาร์ที่ ๒๗ ส.ค. ๑๗.๐๐ น. รักที่รอคอย

๒๔๕๒ / กำกับโดย สมเกียรติ วิทุรานิช / บริษัท เอ็นจิอาร์ จำกัด

หนังโรแมนติกของไทยที่เล่าเรื่องของหญิงสาวโรงงานที่อ่านหนังสือไม่ออก เธอได้พบหนุ่มนักอุดมการณ์ในคำคืนหนึ่ง เขาได้กลายเป็นแรงผลักดันให้เธอหัดอ่านหนังสือ สนใจโลกกว้าง และสามารถเลือกทางชีวิตของตัวเอง

อาทิตย์ที่ ๒๘ ส.ค. ๑๗.๐๐ น. เลิฟจุลินทรีย์ รักมันใหญ่มาก

๒๕๕๔ / กำกับโดย ไชยณรงค์ แต้มพงษ์ และ สกล เตียเจริญ/ บริษัท เอ็ม เทอร์ติโนน์ จำกัด

หนังโรแมนติก คอมเมดี้ ว่าด้วยปัญหาความรักของวัยรุ่น ๔ คู่ ที่เกิดจากสาเหตุแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นความปากแข็ง การจากกัน วัยที่แตกต่างกัน และ มิตรภาพความเป็นเพื่อน กำลังคลี่คลายที่คอนเสิร์ตบิก เม้าท์เท่น

จันทร์ที่ ๒๙ ส.ค. ๑๗.๓๐ น. นิวเพชร และ สารคดีชีวประวัติรัตน์ เปสตันยี

(ร่ำลือรัดน์ เปสตันยี)

นิวเพชร (๒๕๐๑) เป็นผลงานภาพยนตร์สารคดีที่รัตน์ เปสตันยี รับหน้าที่ถ่ายทอดความงดงามของการแสดงโขน

เรื่องรามเกียรติ์ ให้กับกรมศิลปากร

สารคดีชีวประวัติรัตน์ เปสตันยี (๒๕๕๒) ถูกทำขึ้นเพื่อฉลองครบรอบ ๑๐๐ ปี รัดน์ เปสตันยี เล่าเรื่องประวัติชีวิตและผลงานของรัดน์ เปสตันยี ผ่านมุมมองของทั้งคนในครอบครัว และคนที่เคยร่วมงานกับรัดน์ เปสตันยี

อังการที่ ๓๐ ส.ค. ๑๗.๓๐ น. แพนใหม่ (ผู้หญิงกับความรุนแรง)

๒๕๕๓ / กำกับโดย ปิยะพันธุ์ ชูเพชร / บริษัท ฟิล์มอาร์อัส จำกัด

หญิงสาวต้องเข้าไปพัวพันกับโศกนาฏกรรมความรักที่ผู้หญิงอีกคนเป็นเหยื่อจนถึงแก่ความตาย โดยเธอรู้สึกถึงสิ่งลึกลับกำลังตามหลอกหลอนเธออยู่ และเธอยังต้องตกอยู่ในภาวะลำบากใจอีกครั้ง เมื่อเธอกับพี่สาวหลงชอบผู้ชายที่แสนดีคนเดียวกัน

พุธที่ ๓๑ ส.ค. ๑๗.๓๐ น. Take My Eyes (Te doy mis ojos)

(ผู้หญิงกับความรุนแรง) ๒๕๔๖ / กำกับโดย Iciar Bollain / สนับสนุนโดยสถานทูตสเปน และ AECID

(ภาษาสเปน พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ)

ภาพยนตร์ยอดเยี่ยมรางวัล Goya เล่าเรื่องของหญิงสาวที่ตัดสินใจพาลูกชายหนีจากสามีที่ขบข่มเธอ

แต่สามีไม่ยอมง่ายๆ เขาออกตามหาเธอ แม้ว่าเขาจะตัดสินใจเข้ารับการบำบัด แต่พฤติกรรมรุนแรงของเขา

ดูเหมือนจะเกินเยียวยา

ตารางฉายภาพยนตร์ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔

อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์
					๑ รักออกแบบไม่ได้ (๑๗.๓๐ น.)	๒ ช็อคโกแลต (๑๗.๐๐ น.)
๓ หัวใจกรง (๑๗.๐๐ น.)	๔ Cops and Robbers (๑๗.๓๐ น.)	๕ มหาลัย สยองขวัญ (๑๗.๓๐ น.)	๖ House of Sand (๑๗.๓๐ น.)	๗ อำนวยการ กับนายริด (๑๗.๓๐ น.)	๘ กะปิ ลิ้งจ่อไม่หลอกจ้าว (๑๗.๓๐ น.)	๙ ภาพยนตร์สแกน หมื่นสำหรับเด็ก (๑๕.๐๐ น.)
The Story of Young Elephant (๑๗.๐๐ น.)	๑๐ Emil and the Detective (๑๗.๐๐ น.)	๑๑ Taina ๒ (๑๗.๐๐ น.)	๑๒ Sergeant Pepper (๑๗.๓๐ น.)	๑๓ The Fox and the Child (๑๗.๓๐ น.)	๑๔ หมื่นสืบสำหรับเด็ก (๑๗.๐๐ น.) Taina ๒ (๑๕.๐๐ น.)	๑๕ หมื่นสืบสำหรับเด็ก (๑๗.๐๐ น.) Gomen (๑๕.๐๐ น.)
หมื่นสืบสำหรับเด็ก (๑๗.๐๐ น.) Emil and the Detective (๑๕.๐๐ น.)	หมื่นสืบสำหรับเด็ก (๑๗.๐๐ น.) พิสิสและดอกไม้ (๑๕.๐๐ น.)	๑๖ ชิงหมาเกิด (๑๗.๓๐ น.)	๑๗ Breathless (๑๗.๓๐ น.)	๑๘ Adrenaline Drive (๑๗.๓๐ น.)	๑๙ สอ.ทอ. ๒ รุ่น ๔๔ (๑๗.๓๐ น.)	๒๐ ลานดารา (๑๗.๓๐ น.)
๒๑ น้ำผึ้งขม (๑๗.๐๐ น.)	๒๒ นาคปรก (๑๗.๓๐ น.)	๒๓ In the City of Sylvia (๑๗.๓๐ น.)	๒๔ ตลาดพรหมจารี (๑๗.๓๐ น.)	๒๕ In July (๑๗.๓๐ น.)	๒๖ ดูหมิ่นกับโอม (๑๗.๓๐ น.)	๒๗ เรื่องตลก ๖๗ (๑๗.๐๐ น.)
๒๘ Young @ Heart (๑๗.๐๐ น.)	เทศกาลหนังของเด็ก ครั้งที่ ๓ : ๘ - ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔					

ตารางฉายภาพยนตร์ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๔

อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์
	๑ หนึ่งใจเดียวกัน (๑๗.๓๐ น.)	๒ Il marchese del Grillo (๑๗.๓๐ น.)	๓ จำเลยรัก (๑๗.๓๐ น.)	๔ Sadako Story (๑๗.๓๐ น.)	๕ เทพธิดาโรงเบร (๑๗.๓๐ น.)	๖ ชั่วฟ้าดินสลาย (๑๗.๐๐ น.)
๗ เจ้านกกระจอก (๑๗.๐๐ น.)	๘ คืบบาป พรหมพิราบ (๑๗.๓๐ น.)	๙ รักออย (๑๗.๓๐ น.)	๑๐ Madame Freedom (๑๗.๓๐ น.)	๑๑ Thelma & Louise (๑๗.๓๐ น.)	๑๒ แพรด้า (๑๗.๓๐ น.)	๑๓ ภาพยนตร์สแกน รัตน์ เปสตันยี (๑๕.๐๐ น.)
๑๔ สวรรค์มืด (๑๗.๐๐ น.)	๑๕ คืนโรมะ (๑๗.๓๐ น.)	๑๖ Hiroshima mon Amour (๑๗.๓๐ น.)	๑๗ โรงเบรมนร (๑๗.๓๐ น.)	๑๘ A Brand New Life (๑๗.๓๐ น.)	๑๙ เฮ สอร้อยปี (๑๗.๐๐ น.)	๒๐ ลานดารา (๑๗.๓๐ น.)
๒๑ แผ่นดินของเรา (๑๗.๐๐ น.)	๒๒ บอดี้ ศพ ๑๗ (๑๗.๓๐ น.)	๒๓ Bossa Nova (๑๗.๓๐ น.)	๒๔ น้ำตาลไม่หวาน (๑๗.๓๐ น.)	๒๕ Run Lola Run (๑๗.๓๐ น.)	๒๖ ดูหมิ่นกับโอม (๑๗.๓๐ น.)	๒๗ รักนี้ที่รอคอย (๑๗.๐๐ น.)
๒๘ เลิฟจุลินทรีย์ รักมันใหญ่มาก (๑๗.๐๐ น.)	๒๙ นิวเพชร (๑๗.๓๐ น.)	๓๐ แพนใหม่ (๑๗.๓๐ น.)	๓๑ Take My Eyes (๑๗.๓๐ น.)			

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ ๐๒-๔๘๒๒๐๑๓-๔ ต่อ ๑๑๑

หรือ <http://www.fapot.org> หรือ <http://www.facebook.com/thaifilmarchive>

ไม่เสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

สนับสนุนการฉายภาพยนตร์ต่างประเทศโดย

พิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทย THAI FILM MUSEUM

แหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทยแห่งเดียว
ในประเทศ เป็นที่เก็บรวบรวมวัตถุเกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย
ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการ
ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก กล้องถ่ายภาพยนตร์ ไปสเตอร์
รูปถ่าย ใบปิดภาพยนตร์ ฯลฯ

พิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทย เปิดให้ชมทุกวันเสาร์-
อาทิตย์ และวันนักขัตฤกษ์ เปิดวันละ ๓ รอบเวลา ๑๐.๐๐ น.
๑๓.๐๐ น. และ ๑๕.๐๐ น. เป็นพิพิธภัณฑ์แบบมีวิทยากรนำ
ชม โดย ๑ รอบใช้เวลาประมาณ ๙๐ นาที

สอบถามข้อมูลและสำรองการเข้าชมได้ที่

๐๒-๔๘๒๒๐๑๓-๔ ต่อ ๑๑๑ หรือ www.fapot.org หรือ www.facebook.com/thaifilmarchive

